

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)
της 30ής Μαρτίου 2000 *

Στην υπόθεση T-51/96,

Miwon Co. Ltd, με έδρα τη Σεούλ (Νότιος Κορέα), εκπροσωπούμενη από τον J. F. Bellis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των Loesch και Wolter, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον A. Tanca, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τους H. J. Rabe και G. Berrisch, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον A. Morbilli, γενικό διευθυντή στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Ν. Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 81/96 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 1996, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2455/93 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές γλουταμινικού νατρίου καταγωγής Ινδονησίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊβάν και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά την Ταϊλάνδη (ΕΕ L 15, σ. 20), ως προς την προσφεύγουσα,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Jaeger, Πρόεδρο, Κ. Lenaerts, V. Tiili, J. Azizi και P. Mengozzi, δικαστές,

γραμματέας: Α. Maij, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 27ης Απριλίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα είναι κορεατική εταιρία παράγουσα μια πολύ μεγάλη σειρά προϊόντων διατροφής και χημικών προϊόντων, μεταξύ των οποίων το γλουταμινικό νάτριο (στο εξής: GMS).
- 2 Στις 2 Μαρτίου 1990, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 547/90, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές γλουταμινικού οξέος και των αλάτων του, καταγωγής Ινδονησίας, Δημοκρατίας της Κορέας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης, και για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που προτάθηκαν όσον αφορά τις εισαγωγές γλουταμινικού οξέος και των αλάτων του καταγωγής αυτών των χωρών (ΕΕ L 56, σ. 23), και αποδέχθηκε, μεταξύ άλλων, την ανάληψη υποχρεώσεων που πρότεινε η προσφεύγουσα.
- 3 Στις 27 Ιουνίου 1990, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1798/90, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές γλουταμινικού νατρίου καταγωγής Ινδονησίας, Δημοκρατίας της Κορέας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 167, σ. 1). Ο κανονισμός αυτός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2966/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992 (ΕΕ L 299, σ. 1), και με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2455/93 του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 1993 (ΕΕ L 225, σ. 1). Το GMS, παραγόμενο και εξαγόμενο από τις επιχειρήσεις των οποίων τις αναλήψεις υποχρεώσεων αποδέχθηκε η Επιτροπή με τον κανονισμό 547/90, την απόφαση 92/493/ΕΟΚ, της 12ης Οκτωβρίου 1992, για την αποδοχή αναλήψεων υποχρεώσεων που προτάθηκαν όσον αφορά τη διαδικασία επανεξέτασης των μέτρων αντιντάμπινγκ σχετικά με ορισμένες εισαγωγές γλουταμινικού νατρίου καταγωγής Ινδονησίας και για την περάτωση της έρευνας (ΕΕ L 299, σ. 40), και την απόφαση 93/479/ΕΟΚ, της 30ής Ιουλίου 1993, για την αποδοχή των αναλήψεων

υποχρεώσεων που προτάθηκαν σε σχέση με την επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές γλουταμινικού νατρίου καταγωγής Ινδονησίας, Δημοκρατίας της Κορέας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης (ΕΕ L 225, σ. 35), απαλλάχθηκε από οριστικούς δασμούς. Η προσφεύγουσα περιλαμβανόταν μεταξύ των επιχειρήσεων αυτών.

4 Στις 10 Μαΐου 1994, η Orsan, μοναδικός παραγωγός GMS στην Κοινότητα, υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση επανεξετάσεως, βάσει του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), επειδή, μεταξύ άλλων, το GMS είχε εισαχθεί στην Κοινότητα σε τιμές χαμηλότερες εκείνων που επέβαλαν οι αναλήψεις υποχρεώσεων ως προς τις ισχύουσες τιμές. Με ανακοίνωση δημοσιευθείσα στις 9 Ιουλίου 1994, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία επανεξετάσεως των σχετικών μέτρων (ΕΕ C 187, σ. 13).

5 Η Επιτροπή απέστειλε ερωτηματολόγιο στην προσφεύγουσα στις 12 Ιουλίου 1994 και πραγματοποίησε, τον Οκτώβριο του 1994, επίσκεψη ελέγχου στα γραφεία της στη Σεούλ. Με την ευκαιρία αυτή, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή υπόμνημα με το οποίο ισχυρίστηκε ότι η Orsan εισήγαγε σημαντικές ποσότητες GMS από τη Βραζιλία σε τιμές αισθητά χαμηλότερες από τις ισχύουσες στην αγορά.

6 Ακόμη και αν θεωρηθεί ότι οι τιμές εξαγωγής, στην ονομαστική τους αξία, αντιστοιχούσαν στις λεπτομέρειες αναλήψεων υποχρεώσεων, το επίπεδο των τιμών μεταπωλήσεως του εμπορεύματος εντός της Κοινότητας αποτελούσε ωστόσο σαφή ένδειξη μη τηρήσεως των αναληφθεισών υποχρεώσεων. Στις 8 Ιουνίου 1995, η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα πληροφοριακό έγγραφο αναγγέλλοντας την πρόθεσή της να καταγγείλει την εκ μέρους της προσφεύγουσας ανάληψη υποχρεώσεων ως προς τις τιμές και να την αντικαταστήσει με προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ βασιζόμενο στα αποδειχθέντα περιστατικά πριν από την αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεων ως προς τις τιμές.

- 7 Στις 18 Ιουλίου 1995, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1754/95, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές γλουταμινικού νατρίου καταγωγής Ινδονησίας, Δημοκρατίας της Κορέας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης (ΕΕ L 170, σ. 4), βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού. Στο GMS που παράγει και εξάγει η προσφεύγουσα επιβάλλεται προσωρινός δασμός 0,163 ECU ανά χιλιόγραμμα.
- 8 Στις 19 Ιανουαρίου 1996, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 81/96, για την τροποποίηση του κανονισμού 2455/93 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές γλουταμινικού νατρίου καταγωγής Ινδονησίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊβάν και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά την Ταϊλάνδη (ΕΕ L 15, σ. 20, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Στο GMS που παράγει και εξάγει η προσφεύγουσα επιβάλλεται οριστικός δασμός 0,286 ECU ανά χιλιόγραμμα.
- 9 Στον προσβαλλόμενο κανονισμό, οι αιτιολογικές σκέψεις ως προς τον προσδιορισμό της τιμής εξαγωγής έχουν ως εξής:

«(25) Οι τιμές εξαγωγής που ανέφεραν όλοι οι συνεργαζόμενοι παραγωγοί της Ινδονησίας, Κορέας και Ταϊβάν στις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής αντιστοιχούσαν στο επίπεδο τιμών στο πλαίσιο των αναλήψεων υποχρεώσεων σχετικά με τις τιμές. Εντούτοις, η επαλήθευση αυτών των τιμών εξαγωγής επιβεβαίωσε τον ισχυρισμό που περιείχε η αίτηση για επανεξέταση, ότι οι υποχρεώσεις που αναλήφθηκαν για τις τιμές είχαν [παραβιαστεί] και ότι οι τιμές εξαγωγής που αναφέρθηκαν δεν ήταν έγκυρες.

- (26) Το παραπάνω συμπέρασμα συνήχθη μετά από εξέταση των ακόλουθων στοιχείων: η Επιτροπή ζήτησε πληροφορίες σχετικά με τις τιμές μεταπώλησης για το εν λόγω προϊόν, καθώς και πληροφορίες για τις δαπάνες κατά το διάστημα που μεσο-λάβησε μεταξύ της εισαγωγής και της μεταπώλησης, από όλους τους εισαγωγείς που αγόρασαν γλουταμινικό νάτριο από τους εξαγωγείς που συνεργάστηκαν στην εν λόγω επανεξέταση.

Ορισμένοι εισαγωγείς παρέσχον τις ζητηθείσες πληροφορίες σχετικά με τις τιμές μεταπώλησης και το κόστος και οι πληροφορίες αυτές επαληθεύθηκαν στις εγκαταστάσεις των εισαγωγέων που συμφώνησαν να έχουν περαιτέρω συνεργασία κατά την έρευνα. Διαπιστώθηκε ότι οι προαναφερθέντες αυτοί εισαγωγείς, που αγόρασαν το εν λόγω προϊόν από τους συνεργαζόμενους εξαγωγείς της Κορέας, Ινδονησίας και Ταϊβάν, πώλησαν όλοι το εν λόγω προϊόν στην κοινοτική αγορά με ζημία κατά την περίοδο της έρευνας και, σε ορισμένες περιπτώσεις, η τιμή μεταπώλησης δεν κάλυπτε ούτε καν την τιμή πώλησης. Αυτό αποτελεί συνήθη τακτική όσον αφορά τις τιμές, που κάλυπτε ολόκληρη την περίοδο που αφορά η έρευνα, η οποία δεν μπορεί να δικαιολογηθεί παρά με την ύπαρξη αντισταθμιστικών ρυθμίσεων. Επιπλέον, βρέθηκαν σαφή αποδεικτικά στοιχεία κατά τις επισκέψεις για την επαλήθευση των στοιχείων στις εγκαταστάσεις ορισμένων εισαγωγέων, που δείχνουν ότι παραβιάστηκαν οι υποχρεώσεις που είχαν αναληφθεί, και έγιναν αποδεικτές από την Miiwon Co. Ltd. (Κορέα) και PT Indomiwon Citra Inti (Ινδονησία), δηλαδή ότι οι τιμές εισαγωγής δεν ήταν στο επίπεδο των τιμών για τις οποίες αναλήφθηκαν υποχρεώσεις. Στην περίπτωση της ινδονησιακής εταιρείας, την αθέτηση απέδειξε η έκδοση πιστωτικών σημειωμάτων σχετικά με τις πωλήσεις του εν λόγω προϊόντος, και στην περίπτωση της εταιρείας της Κορέας, η ύπαρξη αλληλογραφίας που αναφέρει τιμές σημαντικά χαμηλότερες από την τιμή για την οποία αναλήφθηκε υποχρέωση. Τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά δείχνουν ότι οι πραγματικές τιμές εξαγωγής για τις εν λόγω συναλλαγές ήταν σημαντικά χαμηλότερες από τις τιμές που έχουν δηλωθεί στο πλαίσιο της ανάληψης υποχρεώσεων.

Υπό τις παραπάνω συνθήκες, που αποδεικνύουν σαφώς την ύπαρξη αντισταθμιστικών ρυθμίσεων και το μη έγκυρο των τιμών εξαγωγής, συνήχθη το συμπέρασμα ότι οι τιμές εξαγωγής που δήλωσαν οι συνεργαζόμενοι εξαγωγείς πρέπει να ανακατασκευαστούν σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού, ήτοι με βάση τις τιμές στις οποίες το εισαχθέν προϊόν πωλήθηκε πρώτα σε ανεξάρτητους πελάτες, αφού ληφθούν υπόψη όλες οι δαπάνες που ανέκυψαν στο διάστημα μεταξύ της εισαγωγής και της μεταπώλησης και ένα λογικό περιθώριο κέρδους για τους εν λόγω εισαγωγείς.

(27) Συνεπώς, για τους συνεργαζόμενους εξαγωγείς στην Κορέα, Ταϊβάν και Ινδονησία, η τιμή εξαγωγής κατασκευάστηκε αφού αφαιρέθηκε, από τον σταθμικό μέσο όρο των τιμών μεταπώλησης καθενός από τους συνεργαζόμενους εισαγωγείς στον πρώτο ανεξάρτητο πελάτη, ποσό που αντιστοιχεί στις δαπάνες που βάρυναν τους εισαγωγείς κατά το διάστημα μεταξύ εισαγωγής και μεταπώλησης συν ένα ποσοστό κέρδους 5 %. Αυτό το ποσοστό κέρδους θεωρήθηκε λογικό, δεδομένου ότι ευθυγραμμίζονταν με το ποσοστό που θεωρήθηκε κατάλληλο για το εν λόγω προϊόν κατά τις προηγούμενες έρευνες και δεν αμφισβητήθηκε. Έγινε επιπλέον μείωση για τους τελωνειακούς δασμούς και άλλες δαπάνες, όπως τα έξοδα μεταφοράς διά θαλάσσης και η ασφάλεια, για να επιτευχθεί επίπεδο τιμών «εκ του εργοστασίου» στις χώρες καταγωγής.

(28) Για τις συναλλαγές από συνεργαζόμενους παραγωγούς για τις οποίες δεν ήταν δυνατόν να συλλεχθούν πληροφορίες για μεταπώλησεις από τους εισαγωγείς, εξήχθη το συμπέρασμα ότι, υπό το φως των στοιχείων που αποκαλύφθηκαν από την επαλήθευση των τιμών μεταπώλησης του γλουταμινικού νατρίου που εξήχεται από τους εν λόγω παραγωγούς και η οποία επαλήθευση πραγματοποιήθηκε στις εγκαταστάσεις των επίτα εισαγωγέων που αναφέρονται στο εδάφιο (13), οι τιμές εξαγωγής που υπέβαλαν οι εξαγωγείς δεν λήφθηκαν υπόψη για τους ίδιους όπως παραπάνω λόγους. Ως εκ τούτου, η τιμή εξαγωγής καθορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, δηλαδή θεωρήθηκε ότι οι πραγματικές τιμές εξαγωγής σε αυτές τις περιπτώσεις ήταν στο ίδιο επίπεδο με τις τιμές εξαγωγής που ανακατασκευάστηκαν όπως αναφέρεται στα εδάφια (25) έως (27).»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 10 Στις 12 Απριλίου 1996, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 11 Με υπόμνημα που κατέθεσε στις 28 Αυγούστου 1996, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου. Με διάταξη του προέδρου του πέμπτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου της 16ης Οκτωβρίου 1996, επιτράπη στην

Επιτροπή να παρέμβει. Ωστόσο, η Επιτροπή παραιτήθηκε από την υποβολή γραπτού υπομνήματος παρεμβάσεως.

12 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε, αφενός, να λάβει μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας βάσει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, συνιστάμενα στην υποβολή γραπτών ερωτήσεων στο Συμβούλιο, και, αφετέρου, να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

13 Το Συμβούλιο απάντησε στις γραπτές ερωτήσεις με έγγραφο το οποίο πρωτοκολλήθηκε στις 22 Απριλίου 1999. Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 27ης Απριλίου 1999.

14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον την αφορά,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

15 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 16 Η προσφεύγουσα επικαλείται δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής της. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από τον εκ μέρους του Συμβουλίου εσφαλμένο προσδιορισμό της κοινοτικής ζημίας.

1. Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς η Επιτροπή και το Συμβούλιο προσδιόρισαν την τιμή εξαγωγής καταφεύγοντας στις κατασκευασμένες τιμές εξαγωγής βάσει των τιμών μεταπωλήσεως που χρέωναν ορισμένοι ανεξάρτητοι σε σχέση με την προσφεύγουσα εισαγωγείς, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 2, παράγραφος 8, στοιχείο β, και 7, παράγραφος 7, στοιχείο β, αντί των πράγματι πληρωτέων τιμών εξαγωγής που χρέωνε η ίδια, όπως επιβάλλει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α, του βασικού κανονισμού.
- 18 Προκαταρκτικά, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι οι διαπιστώσεις ως προς τη φερόμενη μη αξιοπιστία της τιμής εξαγωγής βασίζονταν σε πληροφορίες προερχόμενες από εισαγωγείς στους οποίους οι επισκέψεις ελέγχου πραγματοποιήθηκαν κατά το φθινόπωρο του 1995, ενώ η Επιτροπή είχε πληροφορήσει ήδη την προσφεύγουσα, με έγγραφο της 8ης Ιουνίου 1995, ότι θεωρούσε ότι η τιμή στην οποία πραγματοποιούσε τις εξαγωγές της δεν ήταν αξιόπιστη. Επομένως, η έγγραφη απόδειξη, στην οποία φαίνεται να στηρίχθηκε η Επιτροπή, ανακαλύφθηκε αρκετούς μήνες αφού η Επιτροπή προέβη στις εν λόγω διαπιστώσεις.

- 19 Η προσφεύγουσα τονίζει επίσης ότι τίποτα δεν δικαιολογεί τον υποβιβασμό του επιπέδου αποδείξεως που βαρύνει τα κοινοτικά όργανα στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ σε επίπεδο χαμηλότερο εκείνου που απαιτείται σε άλλους τομείς, ειδικότερα στον τομέα του ανταγωνισμού. Συναφώς, παρατηρεί πρώτον ότι το άρθρο 7, παράγραφος 3, στοιχείο α, του βασικού κανονισμού επιτρέπει στην Επιτροπή να ζητεί από τα κράτη μέλη να της παρέχουν πληροφορίες και να πραγματοποιούν όλους τους αναγκαίους ελέγχους και επιθεωρήσεις, ιδίως των εισαγωγέων και των εμπορών, καθώς και των κοινοτικών παραγωγών. Δεδομένου ότι η κατηγορία περί μυστικού αντισταθμίματος ισοδυναμεί με σοβαρή φορολογική απάτη, η Επιτροπή μπορούσε να ζητήσει από τα κράτη μέλη να προβούν σε όλους τους ελέγχους στους χώρους των εισαγωγέων. Προς τούτο, τα κράτη μέλη μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν όλες τις εξουσίες έρευνας που διαθέτουν, βάσει των δικών τους τελωνειακών και φορολογικών νομοθετικών διατάξεων, προκειμένου να προσδιορίσουν αν οι ενδιαφερόμενοι εισαγωγείς είχαν πράγματι λάβει μυστικό αντιστάθμισμα. Δεύτερον, παρατηρεί ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να είναι ιδιαίτερα προσεκτικά όσον αφορά τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι οι διαδικασίες αυτές δεν προβλέπουν όλες τις δικονομικές εγγυήσεις προστασίας του δικαιουμένου που είναι δυνατό να υφίστανται σε ορισμένα εθνικά δίκαια (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 1991, C-49/88, Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-3187, και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Μ. Darmon στην υπόθεση αυτή, Συλλογή 1991, σ. I-3205, σημείο 73). Τέλος, υπενθυμίζει μια από τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου, κοινή σε όλα τα κράτη μέλη, κατά την οποία η ενοχή δεν τεκμαίρεται.
- 20 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο α, του βασικού κανονισμού, η τιμή εξαγωγής πρέπει να καθορίζεται βάσει της πραγματικής τιμής εξαγωγής, δηλαδή της πράγματι πληρωθείσας ή πληρωτέας τιμής για το προϊόν που πωλείται προς εξαγωγή στην Κοινότητα, προσφυγή δε στις κατασκευασμένες τιμές εξαγωγής επιβάλλεται μόνο στις τρεις περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β, ήτοι όταν δεν υπάρχει τιμή εξαγωγής ή όταν φαίνεται ότι υπάρχει σύνδεσμος ή αντισταθμιστικός διακανονισμός μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα ή ενός τρίτου ή ότι, για άλλους λόγους, η πραγματικά πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για το πωλούμενο προς εξαγωγή στην Κοινότητα προϊόν δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως τιμή αναφοράς.
- 21 Η προσφεύγουσα προβάλλει επτά επιχειρήματα προκειμένου να αποδείξει ότι το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξαν τα κοινοτικά όργανα, ότι δηλαδή οι κοινοποιηθείσες τιμές εξαγωγής δεν ήταν αξιόπιστες, είναι πλημμελές.

- 22 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς τα κοινοτικά όργανα υπέθεσαν ότι οι σχετικά χαμηλές τιμές μεταπωλήσεως που χρέωναν οι ανεξάρτητοι εισαγωγείς δεν μπορούσαν να εξηγηθούν παρά μόνον από το αντιστάθμισμα που χορηγούσε ο εξαγωγέας. Έχει τη γνώμη ότι η βάση της συλλογιστικής των κοινοτικών οργάνων, κατά την οποία κάθε εισαγωγέας μεταπωλεί πάντοτε κάθε μονάδα εισαγόμενου προϊόντος σε τιμή η οποία καλύπτει το κόστος αγοράς, τα έξοδα μεταπωλήσεως, τα γενικά και διοικητικά του έξοδα, αυξημένα κατά ένα εύλογο περιθώριο κέρδους, είναι εσφαλμένο. Όπως εξήγησε ένας από τους ανεξάρτητους σε σχέση με την προσφεύγουσα εισαγωγείς, η εταιρία Tang Frères, ένας εισαγωγέας μπορεί κάλλιστα να αποφασίσει να πραγματοποιήσει σημαντικό κέρδος επί ορισμένων ειδών, μικρότερο κέρδος επί άλλων, ακόμη και να πωλήσει ορισμένα είδη με ζημία για διαφόρους λόγους καθόλα νόμιμους, όπως είναι το επίπεδο των τιμών στην αγορά ή ο ανταγωνισμός εκ μέρους ορισμένων εγχώριων παραγωγών ή άλλων εισαγωγέων. Εξάλλου, από τη δεύτερη έκθεση του 1960 της ομάδας εμπειρογνομόνων της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (GATT) επί των δασμών αντιντάμπινγκ και των αντισταθμιστικών δικαιωμάτων προκύπτει ότι δεν είναι ασύνηθες οι εισαγωγείς να πωλούν με ζημία και δεν υπάρχει κανένας λόγος να υποτεθεί αυτόματα, σ' αυτήν την περίπτωση, ότι ο εισαγωγέας ασκεί ντάμπινγκ. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει συναφώς ότι οι ανεξάρτητοι εισαγωγείς δεν υπέστησαν ζημία από τις αγορές τους καθόσον μεταπώλησαν το GMS σε τιμή υψηλότερη από την τιμή αγοράς.
- 23 Η προσφεύγουσα παρατηρεί επίσης ότι οι πληροφορίες ως προς τις τιμές μεταπωλήσεως στις οποίες βασίζεται η Επιτροπή αφορούν μόνον το 20,48 % όλων των πωλήσεων GMS εντός της Κοινότητας και υποστηρίζει ότι η ανεπάρκεια της εν λόγω έρευνας υπονομεύει το κύρος των συμπερασμάτων της.
- 24 Δεύτερον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι οι ανεξάρτητοι εισαγωγείς οι οποίοι υποβλήθηκαν στην έρευνα της Επιτροπής εξήγησαν ότι δεν μπορούσαν να χρεώσουν το GMS με τιμές μεταπωλήσεως πολύ υψηλότερες λόγω των χαμηλών τιμών που χρέωνε στην κοινή αγορά ο καταγγέλλων Orsan.
- 25 Αφού έλαβε γνώση του εμπιστευτικού φακέλου της Επιτροπής που αφορούσε δύο από τους εισαγωγείς της, ήτοι τους Tang Frères και Scanchem UK Ltd, η προσφεύγουσα

διαπίστωσε ότι οι μεταπωλήσεις του GMS το οποίο τους είχε πωλήσει αντιπροσώπευαν μόλις το 1,39 % του κύκλου εργασιών της Scanchem το 1994 και μικρότερο του 0,19 % εκείνου της Tang Frères το 1994. Λαμβάνοντας υπόψη αυτό το μικρό ποσοστό, το πραγματοποιηθέν κέρδος από τις μεταπωλήσεις του GMS δεν μπορούσε να έχει σημαντική επίπτωση στη γενική αποδοτικότητα των εν λόγω εισαγωγών. Το υπογραμμιζόμενο από το Συμβούλιο γεγονός ότι η Scanchem αγόρασε τέσσερα φορτία GMS από τη Μίwon κατά την περίοδο της έρευνας δεν ασκεί επιρροή, αφού αυτά τα τέσσερα φορτία δεν αντιπροσωπεύουν παρά ελάχιστο τμήμα του κύκλου εργασιών της εταιρίας αυτής.

- 26 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η Tang Frères της εξήγησε ότι αγόρασε GMS διότι ορισμένοι πελάτες της ζητούσαν κρύσταλλα του μεγέθους που παράγει η Μίwon. Η προσφεύγουσα προσκομίζει γραπτή δήλωση της Tang Frères όπου διευκρινίζεται: «Δεν είναι ακριβές να λεχθεί ότι οι τιμές στις οποίες μεταπωλούμε το GMS το οποίο αγοράσαμε από τη Μίwon είναι εξαιρετικά χαμηλές (...) το περιθώριο κέρδους που πέτυχε η Tang Frères για το GMS Μίwon είναι της ίδιας τάξεως με εκείνο που πέτυχε για το GMS που είχε αγοράσει από τις Orsan και Ajinomoto.»
- 27 Όσον αφορά τη δήλωση του Συμβουλίου ότι δεν προβλήθηκε κανένας λόγος προς στήριξη της πολιτικής που ακολούθησε η Tang Frères στον τομέα των τιμών, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι δεν υπάρχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο στον φάκελο ότι η Επιτροπή ζήτησε από την Tang Frères να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο μεταπωλούσε το GMS σ' αυτήν την τιμή. Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να καλέσει το Συμβούλιο να προσκομίσει τις εκθέσεις της Επιτροπής για τις επισκέψεις ελέγχου που πραγματοποίησε στις εγκαταστάσεις της Tang Frères προκειμένου να διαπιστωθεί αν οι διεξαγόντες την έρευνα της ζήτησαν ακριβώς να αναφέρει αν είχε λάβει αντισταθμίσιμα από τη Μίwon και υπό ποια μορφή.
- 28 Ομοίως, η Scanchem δήλωσε, με επιστολή υπογραφομένη από τον κ. Currie, απευθυνθείσα στις 15 Δεκεμβρίου 1995 στην προσφεύγουσα, ότι οι τιμές μεταπωλήσεως «είναι πάρα πολύ χαμηλές σε ορισμένες περιπτώσεις, αλλά αυτό οφειλόταν αποκλειστικά στο ότι [ήθελε] να απαλλαγεί από το υλικό προσαρμοζόμενη στις τιμές της Orsan». Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, με το υπόμνημά της απαντήσεως, ότι το Συμβούλιο παραλείπει πλήρως να σχολιάσει τη δήλωση αυτή της Scanchem. Οι εκ μέρους της Orsan πωλήσεις σε πολύ χαμηλές τιμές ουδέποτε αμφισβητήθηκαν από την Επιτροπή ή το Συμβούλιο.

- 29 Αυτό φαίνεται να επιβεβαιώνει ότι η εξήγηση του επιπέδου των τιμών μεταπωλήσεως της Scanchem βρίσκεται στην πίεση που ασκείται λόγω της πολιτικής τιμών του καταγγέλλοντος Orsan. Η προσφεύγουσα ζητεί επίσης από το Πρωτοδικείο να καλέσει το Συμβούλιο να προσκομίσει τις εκθέσεις επισκέψεων ελέγχου της Επιτροπής στις εγκαταστάσεις της Scanchem προκειμένου να προσδιοριστεί αν η Επιτροπή ζήτησε από τη Scanchem να αναφέρει αν και υπό ποια μορφή είχε λάβει αντιστάθμισμα και ποια ήταν η απάντηση.
- 30 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αλληλογραφία της Scanchem, που μνημονεύεται στην αιτιολογική σκέψη 26 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ουδόλως επιβεβαιώνει ότι οι πραγματικές τιμές εξαγωγής για τις εν λόγω συναλλαγές ήταν αισθητά χαμηλότερες από τις τιμές που αναφέρονται στην ανάληψη υποχρεώσεως ως προς τις τιμές.
- 31 Όσον αφορά την αλληλογραφία σχετικά με το τιμολόγιο της 13ης Δεκεμβρίου 1992 (ΟΑ αριθ. 92785), η προσφεύγουσα παρατηρεί καταρχάς ότι η αλληλογραφία είχε ανταλλαγεί εκτός της περιόδου που αφορούσε η έρευνα και, επομένως, δεν μπορεί να αποτελέσει αποδεικτικό στοιχείο του ότι οι τιμές εξαγωγής της Μίwon δεν ήταν αξιόπιστες. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται εν συνεχεία ότι η χαμηλότερη τιμή για την οποία γίνεται νύξη στην αλληλογραφία αφορούσε απλώς το GMS το οποίο είχε αγοραστεί για να μεταπωληθεί εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Τέλος, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή δεν βρήκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο ότι η Scanchem είχε αγοράσει από την προσφεύγουσα GMS σε τιμές χαμηλότερες από τις δηλωθείσες τιμές εξαγωγής.
- 32 Όσον αφορά την αλληλογραφία σχετικά με τη συναλλαγή ΟΑ αριθ. 93088, την οποία η Μίwon χρέωσε στις 22 Μαΐου 1993, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει καταρχάς ότι η αλληλογραφία αυτή δεν είχε παρατεθεί στο πληροφοριακό έγγραφο της Επιτροπής της 8ης Δεκεμβρίου 1995, με το οποίο αυτή ανακοίνωσε στην προσφεύγουσα τα κυριότερα περιστατικά και σκέψεις βάσει των οποίων σχεδίαζε να συστήσει την επιβολή δασμών αντντάμπινγκ, επίκληση δε της αλληλογραφίας αυτής γίνεται για πρώτη φορά εκ μέρους του Συμβουλίου με το υπόμνημά του αντικρούσεως. Επομένως, η χρησιμοποίηση αυτού του αποδεικτικού στοιχείου είναι αμφισβητήσιμη. Η προσφεύγουσα

ισχυρίζεται εν συνεχεία ότι η «τιμή στηρίξεως», για την οποία γίνεται αναφορά στην εν λόγω αλληλογραφία, αναφέρεται στην αγορά προς μεταπώληση εκτός της Κοινότητας. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, κατά τη στιγμή της αγοράς εκ μέρους της Scanchem, ο προορισμός του GMS, αντικείμενο της παραγγελίας αριθ. 93088, δεν ήταν γνωστός και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η προσφεύγουσα πραγματοποίησε τους υπολογισμούς με βάση τη διεθνή τιμή για ενδεχόμενες πωλήσεις εκτός της Κοινότητας. Η διαφορά μεταξύ της τιμής που ορίστηκε με την ανάληψη υποχρεώσεως και της διεθνούς τιμής θα καταβαλλόταν στον λογαριασμό της Scanchem αν το φορτίο είχε τελικά πωληθεί εκτός της Κοινότητας, επειδή όμως αυτό δεν έγινε, η τιμή στηρίξεως ουδέποτε καταβλήθηκε. Εξάλλου, κατά την επίσκεψη ελέγχου στις εγκαταστάσεις της Scanchem, η Επιτροπή δεν βρήκε κανένα ίχνος των αντισταθμιστικών πληρωμών. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα επίδικα έγγραφα αποδεικνύουν οπωσδήποτε ότι υπήρχαν δύο τιμές, δηλαδή η τιμή που ορίστηκε με την ανάληψη υποχρεώσεως για την Κοινότητα και η διεθνής τιμή για τις πωλήσεις εκτός της Κοινότητας. Ως προς την αναφορά, σε ορισμένες τηλεομοιοτυπίες, στα έξοδα εσωτερικής μεταφοράς από Felixstowe στο Μάντσεστερ, η προσφεύγουσα διερωτάται αν η Επιτροπή έθεσε το ζήτημα αυτό κατά την επίσκεψη ελέγχου στις εγκαταστάσεις της Scanchem και προβάλλει ότι, δεδομένου ότι το Μάντσεστερ απέχει 25 χιλιόμετρα από τα γραφεία της Scanchem, η μεταφορά αυτή δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι το GMS δεν μπορούσε εν συνεχεία να μεταφερθεί προς άλλο προορισμό, ενδεχομένως εκτός της Κοινότητας.

- 33 Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι η αλληλογραφία της Scanchem ουδόλως επιβεβαιώνει την ύπαρξη αντισταθμίσεων.
- 34 Τέταρτον, τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγουν τα κοινοτικά όργανα φέρουν το ίδιο στίγμα ελλείψεως νομιμότητας με αυτό που αποκάλυψε το Δικαστήριο στην υπόθεση επί της οποίας εξέδωσε απόφαση στις 28 Μαρτίου 1984, 29/83 και 30/83, Compagnie royale asturienne des mines και Rheinzink κατά Επιτροπής (Συλλογή 1984, σ. 1679, σκέψη 16), καθόσον είναι προφανές ότι η δομή των τιμών μεταπωλήσεως των εισαγωγών δεν μπορεί να εξηγηθεί μόνον από το αντιστάθμισμα που παρέχει η προσφεύγουσα. Πράγματι, αφενός, οι εισαγωγείς εξήγησαν ότι δεν μπορούσαν να χρεώνουν υψηλότερες τιμές μεταπωλήσεως για το GMS το οποίο αγόραζαν από την προσφεύγουσα λόγω της ασκούμενης πίεσεως επί των τιμών, ειδικότερα εκ μέρους του κοινοτικού παραγωγού Orsan. Αφετέρου, δεδομένου ότι οι αγορές GMS από την προσφεύγουσα αποτελούν ελάχιστο μόνο μέρος του κύκλου εργασιών των εισαγωγών, οι τελευταίοι μπορούσαν να μεταπωλήσουν τα προϊόντα με μειωμένα περιθώρια κέρδους χωρίς να διακινδυνεύσουν τη γενική αποδοτικότητά τους.

- 35 Γέμπτον, η Επιτροπή δεν βρήκε το ελάχιστο αποδεικτικό στοιχείο περί της εκ μέρους της προσφεύγουσας καταβολής αντισταθμίματος στους εισαγωγείς της ή την είσπραξη αντισταθμίματος εκ μέρους των εισαγωγέων της προσφεύγουσας κατά τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν στις εγκαταστάσεις του εισαγωγέα και της προσφεύγουσας το 1994 και 1995. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι οι Scanchem και Tang Frères προσκόμισαν, κατά τη διοικητική διαδικασία, γραπτές δηλώσεις (βλ. ανωτέρω σκέψεις 26 και 28) επιβεβαιώνουσες ότι «δεν έλαβαν από τη Μίωον το παραμικρό αντιστάθμισμα, υπό οποιαδήποτε μορφή, για το GMS που αγόρασαν από τη Μίωον προς εισαγωγή στην ΕΟΚ».
- 36 Έκτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, δεδομένου ότι κακώς τα κοινοτικά όργανα κατέληξαν στο ότι η προσφεύγουσα είχε χορηγήσει αντιστάθμισμα στους ανεξάρτητους εισαγωγείς οι οποίοι συνεργάστηκαν κατά την έρευνα, δεν υπήρχε κανένας έγκυρος λόγος εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 7, στοιχείο β, στις συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ αυτής και των εισαγωγέων οι οποίοι δεν έδωσαν στην Επιτροπή πληροφορίες επί των μεταπωλήσεών τους.
- 37 Έβδομον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το περιθώριο ντάμπινγκ που υπολόγισαν τα κοινοτικά όργανα είναι προφανώς εσφαλμένο, αφού δεν στηρίζεται στις πραγματικές τιμές εξαγωγής που χρέωνε η προσφεύγουσα, όπως επιβάλλει το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο α, δεδομένου ότι οι εισαγωγείς είναι ανεξάρτητοι και τίποτα δεν επιτρέπει να συναχθεί ότι υπήρχε συμφωνία περί αντισταθμίματος μεταξύ της προσφεύγουσας και των εξαγωγέων της.
- 38 Το Συμβούλιο αμφισβητεί το βάσιμο των προβληθέντων από την προσφεύγουσα επιχειρημάτων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 39 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς τα κοινοτικά όργανα εκτίμησαν ότι οι πραγματικές τιμές που χρέωνε η Μίwon στους ανεξάρτητους εισαγωγείς δεν ήταν αξιόπιστες και ότι έπρεπε να χρησιμοποιηθεί η κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής σύμφωνα με τα άρθρα 2, παράγραφος 8, στοιχείο β, και 7, παράγραφος 7, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού.
- 40 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού, η τιμή εξαγωγής μπορεί να κατασκευάζεται «όταν δεν υπάρχει τιμή εξαγωγής ή όταν φαίνεται ότι υπάρχει σύνδεσμος ή συμψηφιστικός διακανονισμός μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα ή ενός τρίτου ή ότι, για άλλους λόγους, η πραγματικά πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για το πωλούμενο προς εξαγωγή στην Κοινότητα προϊόν δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν τιμή αναφοράς». Από την απαρίθμηση αυτή και, ειδικότερα, από τη χρήση των φράσεων «όταν φαίνεται» και «για άλλους λόγους» προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν περιθώριο εκτιμήσεως προκειμένου να αποφασίσουν αν πρέπει να γίνει εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού και ότι η κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής μπορεί να χρησιμοποιηθεί όχι μόνον όταν τα κοινοτικά όργανα έχουν την απόδειξη ότι υπάρχει συμψηφιστικός διακανονισμός, αλλά και όταν ένας τέτοιος διακανονισμός φαίνεται να υπάρχει ή ότι η δηλωθείσα τιμή εξαγωγής δεν φαίνεται αξιόπιστη.
- 41 Στην προκειμένη περίπτωση, τα κοινοτικά όργανα κατέληξαν, με την αιτιολογική σκέψη 26, τρίτο εδάφιο, του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι έπρεπε να ανακατασκευαστούν οι τιμές εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού, για τον λόγο ότι οι εν προκειμένω περιστάσεις «αποδεικνύουν σαφώς την ύπαρξη αντισταθμιστικών ρυθμίσεων και το μη έγκυρο των τιμών εξαγωγής που είχαν δηλωθεί».
- 42 Εξάλλου, η εξέταση του ζητήματος αν οι δηλωθείσες από την προσφεύγουσα τιμές εξαγωγής ήταν ή όχι αξιόπιστες συνεπάγεται κατ' ανάγκην πολύπλοκες οικονομικές

εκτιμήσεις, για τις οποίες τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, οπότε ο κοινοτικός δικαστής καλείται να ασκήσει περιορισμένο δικαστικό έλεγχο (απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 1998, T-97/95, Sinochem κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1998, σ. II-85, σκέψη 51).

43 Επομένως, επιβάλλεται να εξεταστεί αν το Συμβούλιο υπέπεσε σε προφανές σφάλμα εκτιμήσεως θεωρώντας ότι, εν όψει των στοιχείων που μνημονεύει ο προσβαλλόμενος κανονισμός, οι τιμές εξαγωγής δεν ήταν αξιόπιστες.

44 Από την αιτιολογική σκέψη 26 του προσβαλλόμενου κανονισμού (όπως παρατίθεται ανωτέρω στη σκέψη 9) προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα σπήριξαν τα συμπεράσματά τους στα εξής τρία στοιχεία:

— όσον αφορά την πολιτική των εισαγωγών στον τομέα των τιμών, διαπιστώθηκε ότι οι εισαγωγείς οι οποίοι αγόρασαν GMS από εξαγωγείς οι οποίοι συνεργάστηκαν (μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα) όλοι πώλησαν το οικείο προϊόν με ζημία στην κοινοτική αγορά κατά την περίοδο της έρευνας και, σε ορισμένες περιπτώσεις, η τιμή μεταπωλήσεως δεν κάλυπτε ούτε την τιμή αγοράς·

— όσον αφορά την έλλειψη εναλλακτικής εξηγήσεως προς εκείνη που πρόβαλαν τα κοινοτικά όργανα, κανένας πειστικός λόγος, πλην της υπάρξεως αντισταθμιστικών διακανονισμών, δεν επιτρέπει να εξηγηθεί αυτή η κατά σύστημα ακολουθούμενη πολιτική στον τομέα των τιμών καθ' όλη την περίοδο της έρευνας·

— όσον αφορά τις έγγραφες αποδείξεις που στηρίζουν τα συμπεράσματα των κοινοτικών οργάνων, οι επισκέψεις ελέγχου στους διάφορους εισαγωγείς απέδειξαν σαφώς ότι οι αναλήψεις υποχρεώσεων που ανέλαβε η Μίwον (Κορέα) και η Ιndomίwον (Ινδονησία) παραβιάστηκαν. Η παραβίαση αυτή κατέστη προφανής, στην περίπτωση της ινδονησιακής εταιρίας, με την έκδοση πιστωτικών σημειωμάτων σχετικά με τις πωλήσεις του οικείου προϊόντος και, στην περίπτωση της κορεατικής εταιρίας, από την ύπαρξη αλληλογραφίας που αναφέρει τιμές σημαντικά χαμηλότερες από τις προβλεπόμενες στις αναλήψεις υποχρεώσεων.

45 Επομένως, επιβάλλεται να εξεταστούν διαδοχικά το αν η πολιτική τιμών των εισαγωγών επέτρεπε στα κοινοτικά όργανα, ελλείψει εναλλακτικών εξηγήσεων, να συναγάγουν την ύπαρξη αντισταθμιστικών διακανονισμών, εν συνεχεία, αν οι προσφεύγουσες προέβαλαν ή όχι εναλλακτικές εξηγήσεις και, τέλος, αν τα έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία επιβεβαιώνουν ή ενισχύουν τα συναχθέντα από τα δύο πρώτα στοιχεία συμπεράσματα.

Όσον αφορά την πολιτική τιμών των εισαγωγών

46 Επιβάλλεται καταρχάς η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα, μολονότι αμφισβητεί τα συμπεράσματα που αντλούν τα κοινοτικά όργανα, αντιθέτως, δεν αμφισβήτησε τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζονται τα συμπεράσματα αυτά. Πράγματι, η προσφεύγουσα περιορίστηκε στον ισχυρισμό ότι οι ανεξάρτητοι εισαγωγείς δεν υπέστησαν ζημιές από τις αγορές τους αφού μεταπώλησαν το GMS σε τιμή υψηλότερη από την τιμή αγοράς. Όμως, αφενός, ο ισχυρισμός αυτός δεν στηρίχθηκε σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Αντιθέτως, με την από 15 Δεκεμβρίου 1995 δήλωσή του, προσκομισθείσα από την ίδια την προσφεύγουσα, ο κ. Currie, εξ ονόματος της εταιρίας Scancheim, αναφέρει ότι υπέστη ζημιές επί των πωλήσεων του αγορασθέντος από την προσφεύγουσα GMS. Αφετέρου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας δεν αναιρεί, εν πάση περιπτώσει, τη διαπίστωση των κοινοτικών οργάνων ότι όλοι οι ανεξάρτητοι εισαγωγείς μεταπώλησαν με ζημία, αφού τα κοινοτικά όργανα καλώς έκριναν ότι αποτελούσαν πωλήσεις με ζημία οι πωλήσεις σε τιμές που δεν επέτρεπαν την κάλυψη της τιμής αγοράς αυξημένης κατά ένα ποσό που αντιστοιχούσε στα έξοδα πωλήσεως, τις διοικητικές δαπάνες, τα λοιπά γενικά έξοδα και ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

- 47 Επομένως, πρέπει να θεωρείται ως δεδομένο ότι όλοι οι εισαγωγείς μεταπώλησαν με ζημία το GMS το οποίο είχαν αγοράσει από την προσφεύγουσα και ότι ακόμη τρεις από αυτούς μεταπώλησαν το προϊόν σε τιμή χαμηλότερη από την τιμή αγοράς.
- 48 Επιβάλλεται να παρατηρηθεί, εν συνεχεία, ότι αυτή την πολιτική τιμών ακολούθησαν όλοι οι εισαγωγείς οι οποίοι συνεργάστηκαν στην έρευνα. Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, ότι δεν είναι ασύνηθες ένας εισαγωγέας να μεταπώλει με ζημία, πράγμα άλλωστε που αναγνωρίστηκε με τη δεύτερη έκθεση του 1960 της ομάδας εμπειρογνομόνων της ΓΣΔΕ, δεν ασκεί στην προκειμένη περίπτωση επιρροή, καθόσον, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του καθού τους οποίους δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα, δεν πρόκειται για περιστασιακό γεγονός, αλλά για πάγια και γενική πρακτική την οποία ακολούθησαν όλοι οι συνεργασθέντες εισαγωγείς.
- 49 Πρέπει επίσης να υπογραμμιστεί ότι, σύμφωνα με ισχυρισμό του καθού τον οποίο επίσης δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα, αυτή η πολιτική στον τομέα των τιμών πώλησεως δεν αφορά μόνον τη μία ή την άλλη μεμονωμένη συναλλαγή των εισαγωγέων, αλλά αφορά τη γενική αποδοτικότητα των δραστηριοτήτων εισαγωγής GMS καθενός από τους εισαγωγείς αυτούς.
- 50 Μολονότι μπορεί να συμβεί, όπως ορθώς δέχεται το καθού, ότι για τον ένα ή τον άλλο λόγο κάποιος από τους εισαγωγείς αποφασίζει να μην πραγματοποιήσει κέρδος επί της μιας ή της άλλης συναλλαγής, θα ήταν αντιθέτως ασύνηθες το ότι κανένας από τους συνεργασθέντες εισαγωγείς δεν πραγματοποίησε κέρδος επί των εν λόγω εισαγωγών και όλοι, ωστόσο, εξακολούθησαν να εισάγουν το προϊόν καθ' όλη την περίοδο της έρευνας.
- 51 Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής ως προς τη συμπεριφορά των εισαγωγέων στον τομέα των τιμών, στο μέτρο που αφορούν μόλις το 20,48 % όλων των πωλήσεων GMS της Μίσιον εντός της Κοινότητας, δεν είναι

αντιπροσωπευτικές και, επομένως, δεν αρκούν προς στήριξη του συμπεράσματος ότι η ανάληψη υποχρέωσης παραβιάστηκε.

52. Επιβάλλεται συναφώς η διαπίστωση ότι, πρώτον, καμία διάταξη του βασικού κανονισμού δεν επιβάλλει, ούτε άμεσα ούτε έμμεσα, οι πληροφορίες στις οποίες η Επιτροπή ή το Συμβούλιο στηρίζονται για να εκτιμήσουν ότι ένας επιχειρηματίας παρέβη την εκ μέρους του ανάληψη υποχρέωσης πρέπει να αφορούν ένα ελάχιστο ποσοστό των πωλήσεών του. Αντιθέτως, κάθε παραβίαση της αναλήψεως υποχρέωσης αρκεί για να επιτρέψει στην Επιτροπή να αποσύρει την εκ μέρους της αποδοχή της αναλήψεως υποχρέωσης και να την αντικαταστήσει με δασιμό αντιντάμπινγκ. Η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να αποδεχθεί ή να αρνηθεί την ανάληψη υποχρέωσης ως προς τις τιμές και μπορεί, μεταξύ άλλων, να αρνηθεί την ανάληψη υποχρέωσης ως προς τις τιμές για την οποία εκτιμά ότι είναι δυσχερής η εξακρίβωση εφαρμογής της. Ομοίως, το άρθρο 10, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι το γεγονός και μόνον ότι ένα μέρος του οποίου η ανάληψη υποχρέωσης έγινε αποδεικτική δεν παρέχει περιοδικά τις πληροφορίες που είναι χρήσιμες προς επαλήθευση των σχετικών στοιχείων θεωρείται ως παραβίαση της αναλήψεως υποχρέωσης. Κατά μείζονα λόγο, η διαπίστωση μιας πραγματικής παραβάσεως, έστω και αν αφορά ένα κατά το μάλλον ή ήττον μικρό τμήμα του κύκλου εργασιών του ενδιαφερόμενου επιχειρηματία, αρκεί επομένως για να έχει ως συνέπεια την ανάκληση της αναλήψεως υποχρέωσης εκ μέρους της Επιτροπής. Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι το ποσοστό του 20,48 % αφορούσε τα συμπεράσματα τα οποία οδήγησαν στην έκδοση του κανονισμού 1754/95, όμως, στο πλαίσιο του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή κατόρθωσε να λάβει πληροφορίες από συνεργασθέντες εισαγωγείς οι οποίες αφορούσαν το 30 % των συνολικών πωλήσεων προς εξαγωγή που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της περιόδου που αφορά η έρευνα. Ο προσδιορισμός μιας τιμής ή η συναγωγή συμπεράσματος με βάση ένα δείγμα στοιχείων αποτελεί συνήθη και μη επικριτέα καθαυτό πρακτική, ειδικότερα στον τομέα της κανονιστικής ρυθμίσεως αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι το δείγμα αυτό είναι αρκετά αντιπροσωπευτικό. Άλλωστε, επιβάλλεται ακόμη να παρατηρηθεί, συναφώς, ότι το άρθρο 2, παράγραφος 13, in fine, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι οι τεχνικές των δειγματοληψιών μπορούν να εφαρμόζονται για τον καθορισμό της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής σε περιπτώσεις στις οποίες υπάρχει σημαντικός όγκος συναλλαγών. Στην προκειμένη περίπτωση, η έρευνα της Επιτροπής, που αφορούσε οκτώ εισαγωγείς οι οποίοι πραγματοποίησαν περίπου το 30 % των συνολικών πωλήσεων GMS της προσφεύγουσας εντός της Κοινότητας, πρέπει να θεωρηθεί αντιπροσωπευτική. Τρίτον, η προσφεύγουσα δεν παρέθεσε συγκεκριμένη περίπτωση ικανή να θέσει εν αμφιβόλω το συμπέρασμα το οποίο άντησε η Επιτροπή, ότι δηλαδή οι συνεργασθέντες εισαγωγείς δεν πραγματοποίησαν κέρδη επί των εισαγωγών GMS που τους προμήθευε η προσφεύγουσα. Τέταρτον, και τελευταίον, επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε ότι η Επιτροπή

προσπάθησε να λάβει πληροφορίες σχετικά με τις τιμές πωλήσεως από τον μεγαλύτερο δυνατό αριθμό εισαγωγών.

- 53 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι, υπό την επιφύλαξη έγκυρων εναλλακτικών εξηγήσεων, η πολιτική τιμών των εισαγωγών πρέπει να θεωρηθεί ως μια λυσιτελής ένδειξη προκειμένου να αποδειχθεί το μη αξιόπιστο των τιμών εξαγωγής που κοινοποίησε η προσφεύγουσα και/ή η ύπαρξη αντισταθμιστικών διακανονισμών.

Όσον αφορά τις εναλλακτικές εξηγήσεις

- 54 Σύμφωνα με τη νομολογία περί της μεθόδου εμμέσου αποδείξεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου *Compagnie royale asturienne des mines* και *Rheinzink* κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, και της 31ης Μαρτίου 1993, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 και 125/85 έως 129/85, *Ahlström Osakeyhtiö* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1307), πρέπει να εξακριβωθεί αν η προσφεύγουσα παρέσχε τις εναλλακτικές εξηγήσεις οι οποίες φωτίζουν διαφορετικά τα περιστατικά που διαπίστωσαν τα κοινοτικά όργανα, καθόσον επιτρέπουν να δικαιολογηθεί διαφορετικά η πολιτική τιμών των εισαγωγών εκτός της υπέρξεως αντισταθμιστικών διακανονισμών.

- 55 Όσον αφορά, πρώτον, τον ισχυρισμό ότι οι ανεξάρτητοι εισαγωγείς οι οποίοι συνεργάστηκαν στην έρευνα δεν μπορούσαν να χρεώσουν για το GMS υψηλότερες τιμές λόγω της πίεσεως που ασκούσε επί των τιμών της αγοράς, μεταξύ άλλων, ο κοινοτικός παραγωγός Orsan, πρέπει καταρχάς να παρατηρηθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο προκειμένου να αποδείξει ότι ο κοινοτικός παραγωγός όντως εφάρμοσε χαμηλότες τιμές στην κοινοτική αγορά. Το Πρωτοδικείο παρατηρεί εν συνεχεία ότι η προσφεύγουσα στηρίζεται μόνο στην από 15 Δεκεμβρίου 1995 δήλωση του κ. Currie, εξ ονόματος της εταιρίας Scanchem (βλ. ανωτέρω σκέψη 26), ότι οι τιμές ήσαν χαμηλές σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτό όμως με μοναδικό σκοπό να απαλλαγεί του προϊόντος. Αυτή η προσπάθεια εξηγήσεως δεν είναι πειστική. Πράγματι, η Scanchem, η οποία διευκρίνισε με τη δήλωση αυτή ότι είχε υποστεί ζημιές

στην αγορά αυτή και ότι η Orsan καθόριζε τις τιμές στην αγορά σε ένα τόσο χαμηλό επίπεδο ώστε κανένας από τους αναλαμβάνοντες υποχρεώσεις δεν μπορούσε να ελπίζει να ευθυγραμμιστεί, αγόρασε ωστόσο τέσσερα φορτία GMS από την προσφεύγουσα κατά την περίοδο της έρευνας. Όμως, ένας σώφρων επιχειρηματίας θα σταματούσε την εισαγωγή του προϊόντος αν είχε διαπιστώσει ότι δεν μπορούσε να αποκομίσει κανένα κέρδος. Τέλος, δεν προβλήθηκε εξάλλου ο ισχυρισμός ότι η Scanchem δύσκολα στην πράξη μπορούσε να διακόψει τις αγορές GMS από την προσφεύγουσα επειδή, για παράδειγμα, δεσμευόταν έναντι της προσφεύγουσας με μακροχρόνιες συμβάσεις ή ότι το GMS περιλαμβανόταν στην ευρύτερη σειρά προϊόντων που αγόραζε η Scanchem από την προσφεύγουσα. Επομένως, ελλείψει άλλων στοιχείων πλιν της δηλώσεως της Scanchem, η φερόμενη πίεση επί των τιμών που ασκούσε η Orsan δεν αποδείχθηκε και δεν μπορεί να αποτελέσει εναλλακτική εξήγηση της πολιτικής τιμών των εισαγωγών.

- 56 Δεύτερον, ως προς το επιχείρημα ότι, λόγω του μικρού κύκλου εργασιών που αντιπροσώπευαν οι αγορές GMS της Tang Frères και της Scanchem, οι εκ μέρους τους μεταπωλήσεις GMS που αγόρασαν από την προσφεύγουσα δεν μπορούσαν να έχουν αισθητή επίπτωση επί της γενικής αποδοτικότητας των εν λόγω εισαγωγών, πρέπει καταρχάς να παρατηρηθεί ότι, αντίθετα προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, η συλλογιστική των κοινοτικών οργάνων δεν στηρίζεται στην υπόθεση ότι οι μεταπωλήσεις GMS που αγοράστηκε από την προσφεύγουσα αντιπροσώπευαν υψηλό ποσοστό του κύκλου εργασιών των διαφόρων εισαγωγών, αλλά στη διαπίστωση ότι όλοι οι συνεργασθέντες εισαγωγείς μεταπώλησαν με ζημία το GMS που είχαν αγοράσει από την προσφεύγουσα. Κανονικά, κανένας εισαγωγέας δεν έχει συμφέρον να υφίσταται ζημία επί ενός ποσοστού, έστω και μικρού, του κύκλου εργασιών του πραγματοποιώντας συναλλαγές με ζημία. Όμως, ούτε η προσφεύγουσα ούτε οι εν λόγω ανεξάρτητοι εισαγωγείς έδωσαν πρόσφορες και αξιόπιστες εξηγήσεις που να δικαιολογούν το γεγονός ότι, παρά τις πραγματοποιηθείσες ζημίες, εξακολούθησαν να εισάγουν το GMS της προσφεύγουσας καθ' όλη την περίοδο που αφορά η έρευνα.

- 57 Τρίτον, το επιχείρημα που αντλείται από το ότι οι αγορές GMS της Tang Frères από την προσφεύγουσα αιτιολογούνται από την ύπαρξη ειδικής ζήτησεως για τους κρυστάλλους

μεγέθους όπως αυτών που παράγει η προσφεύγουσα πρέπει επίσης να απορριφθεί. Αντιθέτως, η ειδική ζήτηση για ένα προϊόν επιτρέπει πράγματι να ξεπεραστεί η ανταγωνιστική πίεση και έτσι να πραγματοποιηθεί κέρδος, ενδεχομένως μάλιστα σημαντικό, από την πώληση του προϊόντος αυτού. Και πάλι, η προσφεύγουσα ούτε καν ισχυρίστηκε ότι η Tang Frères είχε ειδικούς λόγους να αγοράσει από την προσφεύγουσα το φερόμενο ως πρόσφορο GMS, για παράδειγμα, για να μπορεί να ικανοποιεί τις ανάγκες ή τη ζήτηση ορισμένων πελατών της με τους οποίους είχε σημαντικό όγκο συναλλαγών για άλλα προϊόντα και οι οποίοι την είχαν απειλήσει να διακόψουν κάθε σχέση αν δεν τους προμήθευε επίσης το GMS της προσφεύγουσας σε ενδιαφέρουσα τιμή. Αντιθέτως, από το πρακτικό της συνάντησεως μεταξύ του συμβούλου της προσφεύγουσας και της Tang Frères προκύπτει ότι η τελευταία δεν εισήγαγε κανένα άλλο προϊόν της προσφεύγουσας πλην του GMS. Η εναλλακτική εξήγηση που αντλείται από την ειδική ζήτηση ορισμένου τύπου κρυστάλλων, ελλείψει άλλων συγκλινουσών ενδείξεων, είναι αμφισβητήσιμη και δεν μπορεί ευλόγως να αιτιολογήσει την πολιτική τιμών αυτού του εισαγωγέα.

- 58 Τέταρτον, ο ισχυρισμός ότι το περιθώριο κέρδους της Tang Frères ήταν της ίδιας τάξεως προς εκείνο που πετύχαινε για το GMS, το οποίο αγόρασε από την Orsan και την Ajinomoto, πρέπει να απορριφθεί αφού διαπιστώθηκε ότι όλοι οι ανεξάρτητοι εισαγωγείς, επομένως και η Tang Frères, πώλησαν με ζημία το GMS που αγόρασαν από την προσφεύγουσα.
- 59 Πέμπτον, ως προς τις δηλώσεις της Tang Frères και της Scanchem (βλ. ανωτέρω σκέψεις 26 και 28), κατά τις οποίες αυτές δεν έλαβαν αντιστάθμισμα, φαίνεται ότι η διατύπωση των δηλώσεων αυτών, περιλαμβανομένης και της εισαγωγικής φράσεως, ταυτίζονται απόλυτα και ότι η Scanchem περιορίστηκε να υπογράψει την εκ των προτέρων συνταχθείσα δήλωση χωρίς καν να την αντιγράψει, όπως προκύπτει από το γεγονός ότι, κάτω από τη δήλωσή της, αναγράφονται οι ενδείξεις «[υπογραφή]» και «[ημερομηνία]» και από το γεγονός ότι πρόσθεσε μια χειρόγραφη παρατήρηση. Επομένως, οι δηλώσεις αυτές δεν προέρχονται απευθείας από τους εν λόγω δύο εισαγωγείς, αλλά συντάχθηκαν από τρίτο πρόσωπο, πιθανόν από τον σύμβουλο της προσφεύγουσας, του οποίου ο αριθμός τηλεμοιοτυπικού εμφανίζεται στο άνω τμήμα της επιστολής. Άλλωστε, η προσφεύγουσα διατηρεί πάρα πολύ καλές σχέσεις με τους δύο αυτούς εισαγωγείς καθόσον οι τελευταίοι της επέτρεψαν, μεταξύ άλλων, να συμβουλευθεί τον απόρρητο φάκελο της Επιτροπής που τους αφορούσε. Επομένως, οι δηλώσεις αυτές, συνταχθείσες σε ύποπτο χρόνο για τις ανάγκες της υποθέσεως, στερούνται αξιοπιστίας και δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη.

- 60 Η προσφεύγουσα, θεωρώντας ότι πρέπει να γνωρίζει αν οι διεξαγόντες την έρευνα της Επιτροπής ζήτησαν από την Tang Frères και τη Scanchem αν, και υπό ποιες μορφές, είχαν λάβει αντισταθμίσιμα από τη Μίwον, ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το Συμβούλιο να προσκομίσει τις εκθέσεις της Επιτροπής σχετικά με τις επισκέψεις ελέγχου που πραγματοποιήθηκαν στα γραφεία της Tang Frères. Δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο διαθέτει ήδη τις γραπτές δηλώσεις των Tang Frères και Scanchem ως προς το θέμα αυτό, δεν συντρέχει λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα ως προς αυτό το μέτρο αποδείξεως.
- 61 Έκτον, κακώς η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το Συμβούλιο δεν μπορεί να επικαλείται το γεγονός ότι δεν προβλήθηκε κανένας λόγος προς εξήγηση της πολιτικής τιμών της Tang Frères, αφού δεν υπάρχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο στον φάκελο ότι η Επιτροπή ζήτησε ποτέ από την Tang Frères να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο πωλούσε το GMS σ' αυτήν την τιμή. Πράγματι, αφού η Tang Frères δεν είναι σε θέση να παράσχει μια πρόσφορη εξήγηση ως προς την πολιτική των τιμών πωλήσεως, δεν ενδιαφέρει αν οι υπάλληλοι της Επιτροπής υπέβαλαν ή όχι σχετικές ερωτήσεις κατά τη διάρκεια της έρευνας. Εξάλλου, το Συμβούλιο διευκρίνισε, με το υπόμνημά του ανταπαντήσεως, ότι οι υπάλληλοι της Επιτροπής όντως υπέβαλαν σχετικές ερωτήσεις στην Tang Frères και ότι αυτή επικαλέστηκε την ύπαρξη ειδικής ζητήσεως εκ μέρους ενός πελάτη που δικαιολογούσε την αγορά του GMS από την προσφεύγουσα. Όμως, όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω, η εξήγηση αυτή που στηρίζεται σε ειδική ζήτηση δεν είναι πειστική.
- 62 Έβδομον, ούτε το επιχείρημα ότι η Tang Frères δεν υπέστη ζημία διότι μεταπώλησε το GMS σε τιμή υψηλότερη από την τιμή αγοράς μπορεί να αποτελέσει εναλλακτική εξήγηση. Συγκεκριμένα, όπως εκτέθηκε ανωτέρω (σκέψη 46), τα κοινοτικά όργανα ορθώς θεώρησαν ότι αποτελούσαν πωλήσεις με ζημία οι πωλήσεις σε τιμές που δεν επέτρεπαν την κάλυψη της τιμής αγοράς αυξημένης κατά ένα ποσό που αντιστοιχεί στα έξοδα πωλήσεως, τις διοικητικές δαπάνες, τα άλλα γενικά έξοδα και ένα εύλογο περιθώριο κέρδους. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα προκειμένου να αποδείξει τον εσφαλμένο χαρακτήρα της θεωρίας στην οποία στηρίχθηκαν τα κοινοτικά όργανα. Τέλος, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τον ισχυρισμό του καθού ότι τρεις από τους οκτώ ανεξάρτητους εισαγωγείς οι οποίοι συνεργάστηκαν είχαν μεταπωλήσει το GMS σε τιμή χαμηλότερη της τιμής αγοράς του.

- 63 Τέλος, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι οι φερόμενες εναλλακτικές εξηγήσεις της πολιτικής μεταπωλήσεως των εισαγωγών τις οποίες προέβαλε η προσφεύγουσα αφορούν μόνο δύο εισαγωγείς, τις Tang Frères και Scanchem, ενώ τα κοινοτικά όργανα στήριξαν τα συμπεράσματά τους στην εξέταση στοιχείων που αφορούσαν οκτώ εισαγωγείς. Επομένως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι αυτές οι εξηγήσεις που προέβαλε η προσφεύγουσα μπορούν να εξηγήσουν την πολιτική τιμών μεταπωλήσεως των δύο αυτών εισαγωγών — πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει — δεν αρκούν, εν πάση περιπτώσει, για να έχουν ως συνέπεια την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 64 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι καμία από τις εναλλακτικές εξηγήσεις της πολιτικής τιμών των ανεξάρτητων εισαγωγών, τις οποίες πρόβαλε η προσφεύγουσα, δεν είναι πειστική.

Όσον αφορά τα έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία

- 65 Κατά την αιτιολογική σκέψη 26 του προσβαλλόμενου κανονισμού, από τις επισκέψεις ελέγχου προέκυψε σαφώς ότι η Μίωον παρέβη τις αναληφθείσες υποχρεώσεις. Ο κανονισμός διευκρινίζει ότι η παράβαση αποδείχθηκε, στην περίπτωση της προσφεύγουσας, από την ύπαρξη αλληλογραφίας που αναφέρει τιμές αισθητά χαμηλότερες από εκείνες που προβλέπουν οι αναλήψεις υποχρεώσεων. Η αλληλογραφία αυτή αφορά τη συναλλαγή 92785, της 13ης Δεκεμβρίου 1992, και τη συναλλαγή 93088, της 22ας Μαΐου 1993.

— Επί της αλληλογραφίας που αφορά τη συναλλαγή 92785

- 66 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, προκαταρκτικά, ότι η αλληλογραφία αυτή αφορά παράδοση πραγματοποιηθείσα εκτός της περιόδου την οποία αφορά η έρευνα και, επομένως, δεν μπορεί να προβληθεί ως αποδεικτικό στοιχείο ότι οι τιμές εξαγωγής της προσφεύγουσας δεν ήταν αξιόπιστες.

- 67 Η αντίρρηση αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Μολονότι τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν προφανώς να διαπιστώσουν παράβαση της αναλήψεως υποχρέωσης παρά μόνο με βάση περιστατικά τα οποία επήλθαν μετά την ανάληψη αυτής της υποχρέωσης, αντιθέτως, καμία διάταξη του βασικού κανονισμού δεν προβλέπει, ρητά ή σιωπηρά, ότι μόνον οι συναλλαγές της περιόδου που αφορά η έρευνα μπορούν να ληφθούν υπόψη προς διαπίστωση παραβίασεως της αναλήψεως υποχρέωσης ως προς τις τιμές. Αντιθέτως, το άρθρο 10, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι, όταν η Επιτροπή έχει λόγους να πιστεύει ότι η ανάληψη υποχρέωσης έχει παραβιαστεί, μπορεί να επιβάλλει χωρίς καθυστέρηση προσωρινούς δασμούς αντιντάμπινγκ με βάση τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί πριν από την αποδοχή της αναλήψεως υποχρέωσης. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αρχίσει νέα έρευνα, δεν μπορεί να υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη μόνον τα έγγραφα που αφορούν την περίοδο που αφορά η έρευνα. Εξάλλου, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η Επιτροπή αρνείται γενικά την πρόταση αναλήψεως υποχρέωσης εκ μέρους παραγωγών οι οποίοι παρέβησαν προηγουμένως την υποχρέωση αυτή.
- 68 Το γεγονός ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας επανεξετάσεως βάσει του άρθρου 14 του βασικού κανονισμού — που προβλέπει, αν οι περιστάσεις το επιβάλλουν, την επανέναρξη της έρευνας σύμφωνα με το άρθρο 7, δεν μπορεί να περιορίζει την έρευνα μόνο στα περιστατικά που επήλθαν κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου που αφορά η έρευνα, προκειμένου να εξακριβωθεί αν παραβιάστηκε η ανάληψη υποχρέωσης. Πράγματι, εκτός των προαναφερθέντων λόγων, επιβάλλεται η υπόμνηση, αφενός, ότι η αίτηση επανεξετάσεως στηριζόταν, μεταξύ άλλων, στον ισχυρισμό ότι οι αναλήψεις υποχρέωσης ως προς τις τιμές παραβιάστηκαν και, αφετέρου, ότι τα εν λόγω έγγραφα δεν χρησιμοποιήθηκαν προς υπολογισμό της τιμής εξαγωγής, αλλά μόνο για τον προσδιορισμό της μεθόδου που πρέπει να χρησιμοποιηθεί προς υπολογισμό της τιμής εξαγωγής, η οποία εν συνεχεία υπολογίστηκε με βάση τα σχετικά στοιχεία της περιόδου που αφορά η έρευνα, σύμφωνα με το άρθρο 7 του βασικού κανονισμού. Προκειμένου να προσδιορίσουν αν οι κοινοποιηθείσες τιμές είναι αξιόπιστες, τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να λάβουν υπόψη όλες τις ασκούμεες επιρροή περιστάσεις.
- 69 Επομένως, τα κοινοτικά όργανα μπορούσαν να λάβουν υπόψη την εν λόγω αλληλογραφία για να προσδιορίσουν το αν οι τιμές που κοινοποίησε η προσφεύγουσα ήταν αξιόπιστες.

70 Όσον αφορά τα συμπεράσματα που αντλούνται από την αλληλογραφία σχετικά με τη συναλλαγή 92785, η αλληλογραφία αυτή δείχνει σαφώς ότι η προσφεύγουσα παρέβη την ανάληψη υποχρέωσης που είχε αναλάβει. Πράγματι, ενώ η επίσημη χρεωθείσα τιμή εμφανίζει, σύμφωνα με την ανάληψη υποχρέωσης, τιμή 1 515 USD/t, μία τηλεομοιοτυπία απευθυνθείσα μέσω της Scanchem στην Κορέα, Kiyu, στη Scanchem, εμφανίζει: «ο κ. SH Lee ζητεί βοήθεια διότι, παρά το ότι η MWTS [Miwon Trading and Shipping Co.] συμφώνησε στην καθαρή τιμή των 1 290,00 USD/t Caf Manchester με τηλεομοιοτυπία MWTS 27.11.92, MWTS, επιθυμεί τώρα προσαρμογή καθαρής τιμής 1 310,00 USD/t τιμολόγηση 1 515,00 USD λόγω πρόσθετων εξόδων εσωτερικής μεταφοράς 264 GBP.» Άλλη τηλεομοιοτυπία της MWTS προς τη Scanchem αναφέρεται στο ίδιο φορτίο ως εξής: «όπως σας είχαμε αναφέρει μέσω του κ. Yung Chul Kim, η καθαρή τιμή για [φορτία] αυτής της τάξεως είναι 1 320,00 USD/t λόγω εξόδων μεταφοράς από Felixstowe στο Manchester.»

71 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η χαμηλότερη τιμή για την οποία γίνεται νύξη στην αλληλογραφία αυτή αφορούσε το GMS, το οποίο αγοράστηκε προκειμένου να μεταπωληθεί εκτός της Κοινότητας και το οποίο δεν ενέπιπτε στην ανάληψη υποχρέωσης ως προς τις τιμές. Η εξήγηση αυτή δεν είναι αξιόπιστη. Η πρώτη τηλεομοιοτυπία αναφέρεται στο «επιπλέον κόστος εσωτερικής μεταφοράς», ενώ η δεύτερη μνημονεύει τα έξοδα εσωτερικής μεταφοράς από το Felixstowe στο Manchester. Επίσης, το τιμολόγιο που εξέδωσε η προσφεύγουσα στη Scanchem διευκρινίζει ότι το προϊόν πωλήθηκε για άμεση εξαγωγή προς την κοινοτική αγορά. Το καθού διευκρίνισε επίσης, χωρίς να διαψευστεί από την προσφεύγουσα, ότι ο εσωτερικός υπολογισμός στον οποίο προέβη η Scanchem ως προς την παράδοση αυτή κατέδειξε ότι όντως καταβλήθηκε κοινοτικός δασμός στο Felixstowe αμέσως μετά την παράδοση. Τέλος, η ίδια η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ρητά με το υπόμνημα ανταπαντήσεως ότι, κατά την περίοδο που αφορά η έρευνα, η Scanchem δεν πώλησε κανένα φορτίο GMS εκτός της Κοινότητας.

72 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τα έγγραφα που αφορούν τη συναλλαγή 92785 αναφέρουν σαφώς μια συμφωνηθείσα τιμή χαμηλότερη από την τιμή αναλήψεως υποχρέωσης και ουδόλως προβλέπουν ενδεχόμενη πώληση εκτός της Κοινότητας. Οι προσπάθειες εξηγήσεων που κατέβαλε η προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως, ότι η χαμηλότερη τιμή για την οποία γίνεται λόγος είναι εκείνη η οποία θα εφαρμόζονταν αν το φορτίο είχε τελικά πωληθεί εκτός της Κοινότητας, δεν μπορούν να θεωρηθούν αξιόπιστες.

— Επί της αλληλογραφίας που αφορά το τιμολόγιο 93088

- 73 Δεν αμφισβητείται ότι τα έγγραφα που αφορούν τη συναλλαγή αυτή δεν είχαν επισυναφθεί στο από 8 Δεκεμβρίου 1995 έγγραφο κοινολογήσεως της Επιτροπής. Ωστόσο, το Συμβούλιο εκτιμά ότι μπορεί να τα χρησιμοποιήσει αφού η πιστοποιούμενη συμπεριφορά δεν είναι διαφορετική από εκείνη που πιστοποιεί η αλληλογραφία που αφορά τη συναλλαγή 92785 και επιβεβαιώνουν απλώς ό,τι είχε ήδη αποδειχθεί. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι «τα ουσιώδη περιστατικά και συμπεράσματα» που περιλαμβάνονται στο από 8 Δεκεμβρίου 1995 έγγραφο κοινολογήσεως δεν είναι τα καθαυτό έγγραφα, αλλά το γεγονός ότι είχαν συμφωνηθεί αντισταθμιστικές πληρωμές μεταξύ της Scanchem και της προσφεύγουσας.
- 74 Η θέση του Συμβουλίου δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Έγγραφα στα οποία η προσφεύγουσα δεν είχε πρόσβαση κατά τη διοικητική διαδικασία και τα οποία δεν μνημονεύονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν μπορούν να γίνουν δεκτά ως έγγραφα αποδείξεις του ότι η προσφεύγουσα παρέβη την ανάληψη υποχρέωσης ως προς τις τιμές. Πράγματι, δεν αρκεί να κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο επιχειρηματία η φύση των αιτιάσεων που του προσάπτονται αλλά πρέπει να κοινοποιούνται και τα έγγραφα τα οποία θεωρούνται ως αποδεικνύοντα το υπαρκτό των αιτιάσεων αυτών, άλλως η έννοια των δικαιωμάτων άμυνας καθίσταται κενή περιεχομένου.
- 75 Πάντως, από τον φάκελο προκύπτει, τούτο δε επιβεβαίωσε και η προσφεύγουσα κατά τη συνεδρίαση αιταντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, ότι η προσφεύγουσα, αφού παρουσίασε έγκριση προερχόμενη από τη Scanchem, μπόρεσε τελικά να λάβει αντίγραφο όλων των εγγράφων που αφορούσαν τη Scanchem και σε χρόνο κατά τον οποίο μπορούσε ακόμη να διατυπώσει λυσιτελώς τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου κοινολογήσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αντίρρηση που διατύπωσε η προσφεύγουσα ως προς τη χρήση των εγγράφων αυτών δεν μπορεί να γίνει δεκτή, αφού αυτή είχε πράγματι τη δυνατότητα να προβάλει τις παρατηρήσεις της επί των εν λόγω εγγράφων και, επομένως, να ασκήσει έγκαιρα τα δικαιώματά της άμυνας.

76 Όσον αφορά την εξέταση των εγγράφων της συναλλαγής 93088, το Πρωτοδικείο παρατηρεί, πρώτον, ότι τα έγγραφα αυτά μνημονεύουν και πάλι επίσημη χρεωθείσα τιμή 1 515 USD και μια «τιμή στηρίξεως» (support price) 1 260 USD. Δεύτερον, η τηλεομοιοτυπία του Kiyu της 28ης Ιουνίου 1993 κάνει λόγο για ανπισταθμιστικό μηχανισμό ως εξής: «σχεπικό ΟΑ αριθ. MSG 93088. Συνολικό ποσό στηρίξεως 3 226,50 USD. Επιθυμητοί τρόποι: η MWTs επιθυμεί να σας καταβάλει συνολική προμήθεια 1 350,00 USD για το ΟΑ αριθ. 93121. Στην περίπτωση αυτή, 3 226,50 - 1 350,00 = 1 876,50 USD. Αν δεχθείτε προμ[ήθεια] 1 350,00 USD για ΟΑ αριθ. 93121, το συνολικό σας υπόλοιπο στηρίξεως θα ανέλθει στα 1 876,50 USD για το ΟΑ αριθ. 93088.» Η τηλεομοιοτυπία τελειώνει με το εξής υστερόγραφο: «Αν δεχθείτε την πρόταση αυτή, θα καταβληθούν 1 876,50 USD στον λογαριασμό σας στη National Westminster Bank.»

77 Τα έγγραφα αυτά αποτελούν άμεσες αποδείξεις οι οποίες αποδεικνύουν σαφώς, αφενός, τιμή πωλήσεως χαμηλότερη από την τιμή της αναλήψεως υποχρεώσεως και, αφετέρου, την ύπαρξη ενός μηχανισμού που απέβλεπε στην αντιστάθμιση της διαφοράς μεταξύ της επίσημης τιμής και της πραγματικής τιμής.

78 Οι προσπάθειες εξηγήσεως που κατέβαλε η προσφεύγουσα και η δήλωση της Scanchem (βλ. ανωτέρω σκέψη 28) στερούνται κάθε αξιοπιστίας και δεν μπορούν να θέσουν εν αμφιβόλω τα συμπεράσματα που αντλούνται από την ανάλυση αυτών των άμεσων αποδείξεων. Έτσι, η διατύπωση «τιμή στηρίξεως» δεν μπορεί, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, να ερμηνευθεί ότι σημαίνει «τιμή εφαρμοζόμενη για τις πωλήσεις εκτός της Κοινότητας». Τα έγγραφα δεν κάνουν καμία μνεία ενδεχόμενης πωλήσεως εκτός της Κοινότητας. Αντιθέτως, τα τιμολόγια διευκρινίζουν ότι το προϊόν πωλήθηκε για άμεση εξαγωγή προς την κοινοτική αγορά και, εξάλλου, οι δασμοί καταβλήθηκαν αμέσως μετά την παράδοση. Ο ισχυρισμός ότι η προμήθεια που αναφέρει το έγγραφο αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της τιμής αναλήψεως υποχρεώσεως και της διεθνούς τιμής την οποία θα κατέβαλλε η Scanchem, αν το φορτίο είχε τελικά πωληθεί εκτός της Κοινότητας, δεν είναι περισσότερο πειστικός και αντιφάσκει προς την άνω όρων πρόταση καταβολής της προμήθειας αυτής. Ομοίως, όπως υπογραμμίζει το καθού, οι υπολογισμοί στους οποίους προβαίνει η προσφεύγουσα δεν είναι ακριβείς και η προμήθεια των 1 350 USD δεν υπολογίζεται για τη συναλλαγή 93088, αλλά αναφέρεται στη συναλλαγή 93121 που αφορά άλλο προϊόν της προσφεύγουσας. Τέλος, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ανεύρε ίχνος της πραγματικής καταβολής της προμήθειας δεν

αφαιρεί τίποτα από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα και η Scanchem συμφώνησαν στον αντισταθμιστικό διακανονισμό. Επιπλέον, δεδομένου ότι τα επίμαχα έγγραφα ανακαλύφθηκαν στο τέλος της επισκέψεως, η Επιτροπή δεν είχε τη δυνατότητα να ελέγξει όλους τους τραπεζικούς λογαριασμούς της Scanchem.

79. Επιβάλλεται η παρατήρηση, εξάλλου, ότι η Επιτροπή ανακάλυψε επίσης πιστωτικά σημειώματα σχετικά με τις εξαγωγές της Indomivon, Ινδονήσιου παραγωγού GMS του οποίου η προσφεύγουσα είναι κύριος κατά 50 %, τα οποία δείχνουν σαφώς ότι πραγματοποιήθηκαν αντισταθμιστικές πληρωμές.
80. Επομένως, τα έγγραφα που αφορούν τη συναλλαγή 93088 αποδεικνύουν όντως ότι η προσφεύγουσα και η Scanchem είχαν συμφωνήσει αντισταθμιστικές πληρωμές ή τιμές κατώτερες από την τιμή αναλήψεως υποχρέωσης.
81. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν μπορούν, αφενός, να παράσχουν εναλλακτική εξήγηση στην πολιτική τιμών των εισαγωγών και, αφετέρου, να αναιρέσουν την αποδεικτική αξία των εγγράφων που αφορούν τις συναλλαγές 92785 και 93088, που επιβεβαιώνουν τα συμπεράσματα των κοινοτικών οργάνων. Επομένως, ορθώς συνήχθη κατά τον προσβαλλόμενο κανονισμό ότι οι εν προκειμένω περιστάσεις συνηγορούν έντονα υπέρ της υπάρξεως αντισταθμιστικών διακανονισμών και της μη αξιοπιστίας των τιμών εξαγωγής και, επομένως, οι τιμές εξαγωγής έπρεπε να κατασκευαστούν σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού.
82. Η διαπίστωση αυτή συνεπάγεται την απόρριψη των τριών τελευταίων επιχειρημάτων που προβάλλει η προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, πρώτον, το επιχείρημα που αντλείται από τις προπαρατεθείσες αποφάσεις του Δικαστηρίου Compagnie royale asturienne des mines και Rheinzink κατά Επιτροπής και Ahlström Osakeyhtiö κ.λπ. κατά Επιτροπής είναι αβάσιμο αφού, κατ' αντίθεση προς τις υποθέσεις αυτές, ούτε η προσφεύγουσα ούτε οι εισαγωγείς της μπόρεσαν, εν προκειμένω, να αποδείξουν τις περιστάσεις οι οποίες φρωτίζουν διαφορετικά τα περιστατικά που απέδειξε η Επιτροπή και τα οποία επιτρέπουν έτσι να αντικατασταθεί με μια πιθανή εξήγηση των περιστατικών εκείνη που δέχθηκε ο προσβαλλόμενος κανονισμός.

- 83 Δεύτερον, η επιχειρηματολογία σχετικά με τη φερόμενη εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 7, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού, στηριζόμενη μόνο στον ισχυρισμό ότι κακώς τα κοινοτικά όργανα κατέληξαν στο ότι η κοινοποιηθείσα εξαγωγική τιμή δεν ήταν αξιόπιστη, πρέπει επίσης να απορριφθεί για τους ίδιους λόγους.
- 84 Τρίτον, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι τα κοινοτικά όργανα κακώς δεν κατασκεύασαν την τιμή εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο α, του βασικού κανονισμού και, επομένως, καθόρισαν περιθώριο ντάμπινγκ πολύ υψηλό είναι επίσης αβάσιμος, αφού καλώς τα κοινοτικά όργανα απέρριψαν την κοινοποιηθείσα από την προσφεύγουσα τιμή εξαγωγής ως μη αξιόπιστη και κατασκεύασαν την τιμή εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού.
- 85 Εξάλλου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή είχε ήδη καταλήξει στο ότι η κοινοποιηθείσα από την προσφεύγουσα τιμή εξαγωγής δεν ήταν αξιόπιστη προτού ακόμη συγκεντρώσει όλα τα αποδεικτικά στοιχεία είναι εσφαλμένος. Επιβάλλεται η υπόμνηση, συναφώς, ότι ο κανονισμός 1754/95, εκδοθείς στο πλαίσιο επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ που ίσχυαν, βασίζεται στο άρθρο 10, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει ρητά ότι η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει χωρίς καθυστέρηση προσωρινούς δασμούς αντιντάμπινγκ όταν έχει λόγους να πιστεύει ότι έχει παραβιαστεί η ανάληψη υποχρεώσεως ως προς τις τιμές. Κατά τον χρόνο εκδόσεως του κανονισμού 1754/95, η Επιτροπή δεν είχε ακόμη προβεί στις έρευνες στα γραφεία των εισαγωγέων, οι οποίες μπορούσαν να αποκαλύψουν άλλους λόγους που να δικαιολογούν τη συμπεριφορά των εισαγωγέων στον τομέα των τιμών πλην της υπάρξεως αντισταθμιστικών διακανονισμών. Ωστόσο, κανένας άλλος λόγος αυτού του είδους δεν προέκυψε τελικά. Αντιθέτως, η Επιτροπή ανακάλυψε έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία επιβεβαιώνοντα τις αρχικές της αμφιβολίες και αποδεικνύοντα σαφώς την ύπαρξη αυτών των αντισταθμιστικών διακανονισμών.
- 86 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

2. Επί του δευτέρου λόγου, που αντλείται από τον εσφαλμένο προσδιορισμό της ζημίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 87 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, κατά τα οποία οι εισαγωγές που ήσαν αντικείμενο ντάμπινγκ προελεύσεως των ενδιαφερομένων χωρών, λαμβανόμενες μεμονωμένα, εξακολούθησαν να προκαλούν σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, φέρουν το στίγμα θεμελιωδών αντιφάσεων.
- 88 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι ασκούντες επιρροή παράγοντες που ανέλυσε το Συμβούλιο δεν επιτρέπουν να συναχθεί η ύπαρξη ζημίας καθόσον πιστοποιούν τη θετική εξέλιξη της κοινοτικής βιομηχανίας. Η προσφεύγουσα παρατηρεί, συναφώς, ότι η παραγωγή της κοινοτικής βιομηχανίας αναπτύχθηκε, με άνοδο του δείκτη από 97,58 το 1992 στο 101,08 κατά την περίοδο που αφορά η έρευνα. Παρατηρεί επίσης ότι ο όγκος πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας και το μερίδιο αγοράς του κοινοτικού παραγωγού αυξήθηκαν, με άνοδο αντιστοίχως του δείκτη από 100 το 1991 στο 106,12 ως προς τον μεν και 102,28 ως προς τον δε, κατά την περίοδο που αφορά η έρευνα, ανάλυση επιβεβαιωθείσα από το Συμβούλιο το οποίο σημειώνει ακόμη ότι το μερίδιο αγοράς του κοινοτικού παραγωγού παρέμενε σταθερά σημαντικό. Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι τιμές και η αποδοτικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας δείχνουν, ασφαλώς, αρνητική τάση, το Συμβούλιο όμως δεν απέδειξε ότι η τάση αυτή μπορεί να οφείλεται στις εισαγωγές που αφορά η έρευνα αφού οι εισαγωγές αυτές, τόσο ως όγκος όσο και ως μερίδιο αγοράς, μειώθηκαν σημαντικά κατά την περίοδο αναφοράς, δεδομένου ότι από 11 228 τόνους ή 21,8 % το 1991 μειώθηκαν σε 7 478 τόνους ή 14,07 % κατά την περίοδο που αφορά η έρευνα.
- 89 Αντίθετα προς τον ισχυρισμό του Συμβουλίου, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι αμφισβητεί ότι υποβάθμισε τις τιμές που εφαρμόζει η κοινοτική βιομηχανία και υποστηρίζει ότι, αν το Συμβούλιο είχε συγκρίνει τις πραγματικές εξαγωγικές τιμές της

προσφεύγουσας και τις τιμές της κοινοτικής βιομηχανίας, αντί να χρησιμοποιήσει τις κατασκευασμένες τιμές, θα διαπίστωνε ότι μόνον ο κοινοτικός παραγωγός Orsan εφάρμοζε μειωμένες τιμές. Συναφώς, αναφέρεται στη δήλωση της 15ης Δεκεμβρίου 1995 του κ. Currie, εξ ονόματος της Scanchem: «Συνολικά έχουμε υποστεί ζημιές στις αγορές αυτές. Ο κύριος λόγος ήταν ότι οι τιμές που εφάρμοζαν οι ανταγωνιστές, Orsan και Ajinomoto, ήταν πάρα πολύ χαμηλές για να κερδίσουμε χρήματα. Θυμούμαι ότι οι υπολογισμοί μας κατέληγαν στην τιμή των 1 775,00 USD με παράδοση στον πελάτη. Σ' αυτήν την τιμή, οι αγοραστές οι οποίοι κατέβαλλαν στην Orsan 1 625,00 USD και λιγότερα μας περιελάουσαν απροκαλύπτως. Στην πραγματικότητα, μας είπαν ότι στα 1 550,00 USD περίπου θα μπορούσαμε να απαλλαγούμε από το τελευταίο εμπορευματοκιβώτιο των 17/18 τόνων για να ευθυγραμμιστούμε με τις τιμές της Orsan. Κατά τη γνώμη μου, ο στόχος της Orsan ήταν όχι μόνο να μας ανταγωνιστεί, αλλά και να δημιουργήσει μια αποκλειστική αγορά καθορίζοντας τις τιμές τόσο χαμηλά οπότε κανένας από τους αναλαβόντες υποχρέωση να μην ελπίζει ότι μπορεί να ευθυγραμμιστεί.»

90 Τέλος, η προσφεύγουσα είναι της γνώμης ότι το επιχείρημα του Συμβουλίου κατά το οποίο, λόγω των υφισταμένων ήδη μέτρων αντιντάμπινγκ, ήταν δυνατό να αναμένεται κάποια βελτίωση της δυσμενούς καταστάσεως του κοινοτικού παραγωγού, αντιφάσκει προς τις ίδιες τις δηλώσεις του κατά τις οποίες η ανάληψη υποχρέωσης παραβιάστηκε.

91 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν εξέτασε κατά πόσον η ζημία δεν προέκυπτε από τις εισαγωγές GMS καταγωγής Βραζιλίας που πραγματοποίησε ο κοινοτικός παραγωγός. Η προσφεύγουσα παρατηρεί συναφώς ότι οι εισαγωγές καταγωγής Βραζιλίας αυξήθηκαν για να ανέλθουν από 1 076 τόνους το 1991 στους 4 376 τόνους κατά την περίοδο που αφορά η έρευνα. Η προσφεύγουσα απέδειξε εξάλλου κατά τη διοικητική διαδικασία ότι οι τιμές αυτές καθορίστηκαν σε πολύ χαμηλό επίπεδο. Ο ισχυρισμός του Συμβουλίου ότι ο κοινοτικός παραγωγός εισήγαγε GMS από τη Βραζιλία κατά την περίοδο που αφορά η έρευνα, για να αντιμετωπίσει απότομη αύξηση της ζήτησεως και να προλάβει τις συνέπειες μέτρων σε βιομηχανικό επίπεδο (αιτιολογική σκέψη 50 του προσβαλλόμενου κανονισμού) δεν μπορεί να ευσταθεί, δεδομένου ότι η κοινοτική βιομηχανία εισάγει GMS από τη Βραζιλία τουλάχιστον από το 1989.

92 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το Συμβούλιο δεν αμφισβητεί τη σημαντική αύξηση εισαγωγών από τη Βραζιλία κατά την εν λόγω περίοδο και παρατηρεί ότι η αύξηση αυτή αντιστοιχεί, χονδρικά, στην πτώση των εισαγωγών προελεύσεως χωρών στις οποίες

αναφέρονται τα μέτρα αντιντάμπινγκ. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι οι εισαγωγές μεταπωλήθηκαν σε κανονικές τιμές αγοράς και ισχυρίζεται ότι απέδειξε ότι οι μέσες τιμές εισαγωγής προελεύσεως Βραζιλίας ήταν, μεταξύ 1991 και 1993, σχεδόν 11 % χαμηλότερες της τιμής που ορίστηκε με την ανάληψη υποχρεώσεως. Αυτές οι μέσες τιμές αφορούσαν, ασφαλώς, εισαγωγές από τη Βραζιλία γενικώς και όχι μόνον εισαγωγές που πραγματοποίησε η Orsan, εν όψει όμως της δηλώσεως του κ. Currie (παρατεθείσα ανωτέρω), το Συμβούλιο θα έπρεπε να παράσχει την απόδειξη ότι ο κοινοτικός παραγωγός δεν πωλούσε το GMS κάτω των κανονικών τιμών της αγοράς.

- 93 Το Συμβούλιο αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων που προβάλλει η προσφεύγουσα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 94 Επιβάλλεται προκαταρκτικά η υπόμνηση ότι, κατά πάγια νομολογία, το ζήτημα αν η κοινοτική βιομηχανία υπέστη ζημία και αν αυτή οφείλεται στις εισαγωγές ντάμπινγκ (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-174/87, Ricoh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1335, σκέψη 56), καθώς και το ζήτημα αν οι εισαγωγές προελεύσεως άλλων χωρών συνέβαλαν στη ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία (απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 131) προϋποθέτουν την εκτίμηση πολύπλοκων οικονομικών ζητημάτων για τα οποία τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Ο δικαστικός έλεγχος αυτής της εκτιμήσεως πρέπει, επομένως, να περιορίζεται στον έλεγχο ότι τηρήθηκαν οι κανόνες διαδικασίες, ότι συνέβησαν πράγματι τα περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και ότι δεν χώρησε ούτε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ούτε ενέργεια κατά κατάχρηση εξουσίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-155/94, Climax Paper κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-873, σκέψη 98).
- 95 Ο λόγος που αντλείται από την εσφαλμένη εκτίμηση της ζημίας διαιρείται σε δύο σκέλη. Αφενός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι αναλυθέντες με τον προσβαλλόμενο κανονισμό παράγοντες δεν επιτρέπουν να συναχθεί η ύπαρξη ζημίας και, αφετέρου, η

προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι εισαγωγές καταγωγής Βραζιλίας που πραγματοποιήσε ο κοινοτικός παραγωγός.

Επί της υπάρξεως ζημίας

- 96 Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε μετά το πέρας διαδικασίας επανεξετάσεως που κινήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 14 του βασικού κανονισμού.
- 97 Ελλείπει ειδικών διατάξεων σχετικά με τον καθόρισμό της ζημίας στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως που κινείται βάσει του άρθρου 14 του βασικού κανονισμού, ο κανονισμός που τροποποιεί, κατά το πέρας της διαδικασίας αυτής, τους υφισταμένους δασμούς αντιντάμπινγκ πρέπει να αποδεικνύει την ύπαρξη ζημίας, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 1995, Τ-163/94 και Τ-165/94, NTN Corporation και Koyo Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. ΙΙ-1381, σκέψη 59).
- 98 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, η εξέταση της ζημίας πρέπει να περιλαμβάνει τους ακόλουθους παράγοντες, από τους οποίους ούτε ένας μόνος ούτε και περισσότεροι από αυτούς είναι απαραίτητο να αποτελούν αποφασιστική βάση κρίσεως: πρώτον, τον όγκο των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, δεύτερον, τις τιμές των εισαγωγέων που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, τρίτον, τη δημιουργούμενη επίπτωση επί του εξεταζόμενου κλάδου παραγωγής.
- 99 Από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, ειδικότερα δε από τις αιτιολογικές σκέψεις 35 έως 45, προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα προέβησαν σε λεπτομερή εξέταση όλων αυτών των παραγόντων.

- 100 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι πολλοί παράγοντες στην εξέταση της ζημίας — αύξηση της παραγωγής, όγκος των πωλήσεων και μερίδιο αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας — μαρτυρούν ευνοϊκή εξέλιξη της καταστάσεως της κοινοτικής βιομηχανίας και, επομένως, δεν επιτρέπουν να συναχθεί η ύπαρξη ζημίας, ενώ, παράλληλα, οι επίμαχες εισαγωγές μειώθηκαν.
- 101 Επιβάλλεται να παρατηρηθεί ότι, πρώτον, υπό την επιφύλαξη του ισχυρισμού υποεκτιμήσεως των τιμών που θα συζητηθεί κατωτέρω, η προσφεύγουσα δεν απέρριψε καμιά από τις διαπιστώσεις περί των πραγματικών περιστατικών ή τα αριθμητικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό. Όσον αφορά τις πρακτικές υποεκτιμήσεως των τιμών, αρκεί η παρατήρηση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι, με βάση την τιμή εξαγωγής όπως αυτή ορίστηκε από το Συμβούλιο, υπήρξε εκ μέρους της προσφεύγουσας μεγάλη υποεκτίμηση των τιμών. Δεδομένου ότι στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναγνωρίστηκε ότι η τιμή εξαγωγής προσδιορίστηκε ορθά, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα εφάρμοζε υποεκτιμημένες τιμές σε σχέση με την κοινοτική βιομηχανία.
- 102 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί, δεύτερον, ότι οι παράγοντες που μαρτυρούν, κατά την προσφεύγουσα, μικρή θετική εξέλιξη ελήφθησαν υπόψη στον προσβαλλόμενο κανονισμό. Ωστόσο, όπως υπογραμμίζει το Συμβούλιο, η προσφεύγουσα προέβη σε επιλεκτική ανάλυση του κανονισμού, καθόσον σ' αυτόν παρατίθεται σειρά άλλων παραγόντων — μεταξύ άλλων, η συνεχιζόμενη μικρή αποδοτικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας και το χαμηλό επίπεδο των τιμών — που πιστοποιούν, αντιθέτως, μια αρνητική τάση.
- 103 Η προσφεύγουσα περιορίζεται στο να προτείνει άλλη εκτίμηση των στοιχείων που αφορούν τους διάφορους παράγοντες, χωρίς ωστόσο να διευκρινίζει τους λόγους για τους οποίους θα πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η κοινοτική βιομηχανία δεν υπέστη ζημία. Το γεγονός και μόνον ότι ο κοινοτικός παραγωγός αύξησε τις πωλήσεις του, των οποίων ο δείκτης από 100 το 1991 ανήλθε στο 106,12 κατά την περίοδο που αφορά η έρευνα, το δε μερίδιο αγοράς του, του οποίου ο δείκτης από 100 το 1991 ανήλθε στο 102,28 κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, δεν σημαίνει ωστόσο ότι δεν

υπέστη ζημία. Το Πρωτοδικείο παρατηρεί συναφώς ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τον ισχυρισμό που περιέχει η αιτιολογική σκέψη 41 του προσβαλλόμενου κανονισμού ούτε, κατά μείζονα λόγο, απέδειξε ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι η αποδοτικότητα των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας ουδέποτε έφτασε σε ικανοποιητικό επίπεδο κατά την υπό κρίση περίοδο παρά το γεγονός ότι η κοινοτική βιομηχανία μείωσε το κόστος παραγωγής της. Έτσι, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το συμπέρασμα που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 42 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι δηλαδή, παρά ορισμένες θετικές επιπτώσεις των μέτρων αντιντάμπινγκ που ισχύουν επί του παρόντος, η σημαντική ζημία συνεχίστηκε, φέρει το στίγμα προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως.

- 104 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, αφετέρου, ότι οι παρατηρηθέντες αρνητικοί παράγοντες — τιμές και ανεπαρκής αποδοτικότητα — πρέπει να καταλογιστούν στις εν λόγω εισαγωγές, δεδομένου ότι αυτές μειώθηκαν σημαντικά, μειώνοντας το μερίδιο αγοράς από 21,8 % το 1991 στο 14,07 % κατά την περίοδο που αφορά η έρευνα.
- 105 Η αιτίαση αυτή πρέπει επίσης να απορριφθεί. Κατά πάγια νομολογία, η μείωση του μεριδίου αγοράς των εισαγωγών που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ δεν εμποδίζει τη διαπίστωση της σημαντικής ζημίας που έχει προκληθεί από αυτές, εφόσον η διαπίστωση αυτή στηρίζεται επί διαφόρων παραγόντων των οποίων τον συνυπολογισμό προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού (προπαρατεθείσα απόφαση Sinochem κατά Συμβουλίου, σκέψη 108).
- 106 Εν προκειμένω, από τον προσβαλλόμενο κανονισμό και ειδικότερα από τις αιτιολογικές σκέψεις 45 έως 48 προκύπτει ότι, ακόμη και αν η διείσδυση στην αγορά εισαγωγών από τις ενδιαφερόμενες χώρες έχει μειωθεί σημαντικά, το μερίδιο αγοράς παρέμεινε σημαντικό και τα κοινοτικά όργανα διαπίστωσαν πρακτικές υποεκτιμήσεως των τιμών, που κυμαίνονται μεταξύ 9 και 26 %. Δεδομένου ότι το GMS είναι, όπως εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 57 του προσβαλλόμενου κανονισμού, βασικό προϊόν του οποίου η τιμή αποτελεί καθοριστικό παράγοντα στην επιλογή των πελατών, που όλοι είναι βιομηχανικοί χρήστες, η συνεχιζόμενη μικρή αποδοτικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας

είναι αποτέλεσμα της πολιτικής τιμών που ακολουθούν οι εξαγωγείς. Εν όψει των στοιχείων αυτών, τα κοινοτικά όργανα, παρά τη μείωση των εισαγωγών προελεύσεως χωρών για τις οποίες γίνεται λόγος, κατέληξαν, χωρίς να υποπέσουν σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, ότι οι εισαγωγές αυτές πραγματοποιηθείσες σε τιμές ντάμπινγκ, των οποίων ο όγκος εξακολουθούσε να είναι σημαντικός, είχαν καθοριστική επίπτωση για τη συνεχιζόμενη δυσχερή χρηματοοικονομική κατάσταση στην κοινοτική βιομηχανία και έτσι της προκάλεσαν ζημία.

Επί των εισαγωγών από τη Βραζιλία

- 107 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να λάβει υπόψη το ζήτημα αν οι μαζικές εισαγωγές και σε χαμηλές τιμές προελεύσεως Βραζιλίας που φαίνεται ότι πραγματοποίησε ο κοινοτικός παραγωγός δεν είχαν συμβάλει στη ζημία αυτή.
- 108 Επιβάλλεται να παρατηρηθεί, πρώτον, ότι η αιτίαση της προσφεύγουσας αφορά αποκλειστικά τις εισαγωγές προελεύσεως Βραζιλίας που πραγματοποίησε ο κοινοτικός παραγωγός και όχι τις εισαγωγές από τη Βραζιλία γενικά.
- 109 Δεύτερον, από τις αιτιολογικές σκέψεις 50 και 51 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει σαφώς ότι, αντίθετα προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη τις εισαγωγές που πραγματοποίησε ο κοινοτικός παραγωγός, ωστόσο όμως θεώρησε ότι, εφόσον αυτές αντιπροσώπευαν ένα μικρό μόνον ποσοστό της παραγωγής του, είχαν ως μοναδικό σκοπό την υπεράσπιση της ανταγωνιστικότητάς του και τη διατήρηση του μεριδίου του αγοράς. Διαπιστώθηκε επίσης ότι τα προϊόντα αυτά μεταπωλήθηκαν σε κανονικές τιμές αγοράς.

- 110 Απαντώντας σε γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι οι εισαγωγές GMS από τη Βραζιλία που πραγματοποίησε ο κοινοτικός παραγωγός, κατά την περίοδο στην οποία αφορούσε η έρευνα ως προς τη ζημία, αντιπροσώπευαν μεταξύ 1,5 και 7 % της συνολικής του παραγωγής GMS. Αναφέρθηκε επίσης ότι ο κοινοτικός παραγωγός είχε μεταπωλήσει το 90 % του GMS που είχε εισαγάγει από τη Βραζιλία στην ίδια τιμή με το δικό του προϊόν και το υπόλοιπο 10 % με έκπτωση χαμηλότερη του 2,5 %.
- 111 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το Συμβούλιο διέπραξε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως θεωρώντας ότι οι εισαγωγές αυτές που πραγματοποίησε ο κοινοτικός παραγωγός δεν αποτελούσαν την αιτία της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία (βλ., κατά την έννοια αυτή, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, 260/85 και 106/86, TEC κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5855, σκέψη 47, και της 14ης Μαρτίου 1990, C-156/87, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-781, σκέψη 57).
- 112 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί και η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 113 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη της στα έξοδα, η προσφεύγουσα πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα έξοδα του Συμβουλίου. Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή, παρεμβαίνουσα, φέρει τα δικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικά της έξοδα.

Jaeger

Lenaerts

Tiili

Azizi

Mengozzi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Μαρτίου 2000.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

K. Lenaerts